

نَنه و پراسی عیسی

^{۴۶} موگه‌ای که هَنو عیسی خود مردم حرف شَراد، نَنه و پراسی یاش دَر وایستدستادِت و شُست خود عیسی حرف بَزنت. ^{۴۷} پَ یکی اَم و شُ عیسی خبر دَ که: «نَنتو و پراسی یات در وایستدستت و شُئه خود تو حرف بَزنت.» ^{۴۸} ولی عیسی شُ مردی که اِ حرفا اُشَراد اُشگت: «نَنه ما کی؟ کاگتِام که هِت؟» ^{۴۹} و دستش شُ طرف شاگردیاش دراز که و اُشگت: «ایاتِ نَنه و کاگتی ما! ^{۵۰} چون هرکه خواسته بامو که تی آسمونه اَنجوم هاد، کاک و داد و نَنه مائه.»

۱۳

مَثَل کشاورز

^۱ م رازا عیسی از خونه دَر اَم و لب دریاچه شست. ^۲ اینا جماعت گاتی دورش جمع اَبستادِت که عیسی سوار کایکی بو و شست، و جماعت همه لب دریاچه وایستدستادِت. ^۳ بعد عیسی بُری چیا و مَثلیا شُ اَنایا توضیح دَ. انا اُشگت: «یک کشاورزی اسی بذر پاشد دَر چو. ^۴ وختی که بذر شپاشی، مُشتی از بَدِریا تی رَه برِست و پرنده اُنِدِت و اَن بَدِریه‌وا شُخه. ^۵ مُشتی دِگه از بَدِریا لی زِمِن سنگلاخی اُفتدِت که بُری بَل اُشِنهاد؛ پَ جِخو سوز بُدِت، اسی که بَل کامی اُشاد. ^۶ ولی وختی آفتو در اَم سَتِت. و اسی که ریشه شِنهاد حُشک اَبِدِت. ^۷ مُشتی از بَدِریا هم وسط خاریا اُفتدِت، خاریا گات بُدِت و اُ اَنایا خَفه شُکه. ^۸ ولی بکیه بَدِریا لی زِمِن حُش اُفتدِت و ثمر شد: بعضیاشو صد برابر، بعضیاشو شصت برابر و بعضیاشو هم سی برابر. ^۹ هرکه گاش شَنوا اُشه، بَشناو.»

^{۱۰} م موگوا شاگردیا حدِ عیسی اُنِدِت و شُرسی: «اسی چه خود مردم و مَثلیا حرف رَتاش؟» ^{۱۱} عیسی جواب اُشد: «ا اُ شما عطا بُدِ تا سِرِر پادشاهنِ آسمونا بَقهمی، ولی اُ اَنایا دَدِ نَبِدِ. ^{۱۲} چون اُ اَناکه اُشه، بَشته دَدِ اِبِه تا فراوون اُشه؛ ولی اَناکه اُشنی، حتی م هم که اُشه، از انا گِرته اِبِه. ^{۱۳} و خاطر هم خود اِیا و مَثلیا حرف اَزنام، چون:

«چش اَکِنِت، ولی ناپِنِت؛

گاش اَکِنِت، ولی ناشناوت و نافَهِمِت.

^{۱۴} حکیکتا پِشگوئنِ اِشعیای پیغامبر دربارَه اَنایا اَنجوم اِبِه که اَگه:
«واکعا و گاشتو اَشناوی، ولی هِسوخت نافَهمی

و واکعا وَ چَشْتو آبِنی، ولی هِسوخت دَرک ناکِی.
 ۱۵ چون دل اِکوما سنگ آبد،
 گاشیاشو ساگی آبد،
 و چَشیاشو شَبَسْتِه،
 تا نِکو وَ چَشیاشو بِنِت و،
 وَ گاشیاشو بِشناوِت و،
 وَ دِلشو بِفَهْمِت،
 و واگردت و ما شفاشو هاتام.“

۱۶ ولی خوش وَ حال چَشیاتو چون آبِنِت و خوش وَ حال گاشیاتو چون آشناوِت.
 ۱۷ اسی که حکیکتاً اُ شما آگام، بُری از پیغامبریا و آدامی صالح آرزو شُهاد چی که
 شما آبِنی، بِنِت و شُنْدی، و چی که شما آشناوی، بِشناوِت و شُنْدُشُفِت.
 ۱۸ «پَ شما مَعِنِ مَثَلِ کِشاورزا بِشناوی: ۱۹ وَ ختی که کسی گَوم پادشاهِن
 خدا رو آشناوِ ولی مَعَنِش نَافَهْمِه، آن شیرا آدا و چی که تی دِلش کِشْتِه بُد، اَدَز.
 اِ هِم بَدْرِیَه که تی رَه اُفْتِد. ۲۰ بَدْری که لی زِمِنِ سَنگلاخی اُفْتِه، چُن کِسیه که گَوم
 خدا رو آشناوِ و چُخو وَ شادی و حَشی گَبول آکو، ۲۱ ولی چون تی خوش رِیْشِه
 اُشنی، فَکَط زَمون کامی دَوم آدار و وَ ختی وَ خَاطِر گَوم خدا، مَصِیبت یا آزار و
 اذیت آبه، چُخو از ایمون اُفْتِه. ۲۲ بَدْری که تی خاریا اُفْتِه، چُن کِسیه که گَوم
 خدارو آشناوِ، ولی نِگروئِنی دنیا و گول مالِ دنیا خَرْد، اُ گَوم حَقَه آکو و بی ثمر
 شَکو. ۲۳ ولی بَدْری که تی زِمِنِ حَش کِشْتِه بو، چُن کِسیه که گَوم خدارو آشناوِ
 و اُفَهْمِه. انا حکیکتاً بارور آبه و صد برابر، شصت برابر یا سی برابر ثمر آدار.»

مَثَلِ عَلافِی هَرز

۲۴ عیسی یَک مَثَلِ دِگِه هَم شُ اَنایا گُت: «پادشاهِن اَسْمو چُن مَرْدِیَه که تی
 زَمِیش بَدْر حَش اُشکِشْت. ۲۵ ولی وَ ختی نوکریاش شُن خُو هاد، دِشْمَنُش اَم و
 تی گانومیا، عَلافِی هَرز اُشکِشْت و چو. ۲۶ پَ وَ ختی گانومیا سَوَز بُدِت و
 خَوْشَه یاش دَر اُنْدِت، عَلافِی هَرز هَم دَر اُنْدِت. ۲۷ نوکری صابخونَه چِدِت و
 شُگت: ”ارباب، مَ تو بَدْر حَش تی زَمِیت اُتِنکِشْت؟ پَ عَلافِی هَرز از کُ دَر
 اُنْدِت؟“ ۲۸ ارباب شُ اَنایا گُت: ”اِ گَر دُشْمَنِه.“ پَ نوکریا شُن اَنایا گُت: ”تَبَّه
 اُچم و عَلافِی هَرزا جَمع اَکِنِم؟“ ۲۹ ارباب اُشگت: ”نَه! نِکو موگِه جَمع اَکِرْدِه
 عَلافِیا، گانومیا هَم خود اَنایا از رِیْشِه دَر بیاری. ۳۰ بَهْری دوتاشو تا فَصل جَورم

اُمَریّہ گات بیت. موگہ جمع اَکِرَدَہ محصول اُ کِیسی کہ جوَرُم اَکِیت اَگم کہ اول
 علافی ہَرزا جمع اَکِیت و دستہ دستہ بَکِیت تا بَسْخِیت، ولی گانومیا تی انبارُم
 جمع اَکِیت.»

مَثَلِ دُونِہِ خُنْدَلِ و مَثَلِ مایِہِ خِمیرِ

^{۳۱} عیسیٰ یَک مَثَلِ دِگَہِ ہم شُ اَنایا گُت: «پادشاہِنِ اَسِمُو چُنِ دُونِہِ خُنْدَلِیہِ
 کہ یکی شاسِہِ و تی زمیش اَشْکِشْت. ^{۳۲} با اِکہِ دُونِہِ خُنْدَلِ از ہَمَہِ دُونِیا
 کینِگَلتَہِ، ولی وَخْتی در اَدا از ہَمَہِ گیایِہِ باغِ گاتتہِ اَبَہِ و یَکِ درختی اَبَہِ، اوناکہِ
 پرنَدَبی اَسِمُو اَدِیت و لی شاخِیاشِ خُونِہِ نَکِ اَکِیت.»

^{۳۳} بعد عیسیٰ یَک مَثَلِ دِگَہِ شُ اَنایا گُت: «پادشاہِنِ اَسِمُو چُنِ مایِہِ خِمیرِیہِ
 کہ یَکِ زنی شاسِہِ و خود سہِ کِسَہِ ہارد مخلوط اَشْکِہِ تا ہَمَہِ خِمیرِ اَم.»
^{۳۴} عیسیٰ ہَمَہِ اِ چِیہِ وَا وَمَثَلِیا شُ جماعت گُت، و حکیکتَا بدون مَثَلِ ہیچ
 چِی شُ اَنایا نِگت. ^{۳۵} اینا بو تا چِی کہ پیغامبر اَشْکِستاد اُنجوم بَرَسَہِ کہ:

«وَمَثَلِیا خود شما حرف اَز نام ،

و چِی کہ از اول دنیا پَنہون اَمود،

اُ زابو اَدارام.»

مَعَنِ مَثَلِ علافی ہَرزا

^{۳۶} بعد عیسیٰ از جماعت جدا بو و اُ داخل خُونِہِ چو. شاگردِیاشِ شُحَد اُنَدِیت
 و شُگت: «مَثَلِ علافی ہَرزا زَمیا اَسِی اَما توضیحِ ہاد.» ^{۳۷} عیسیٰ جواب اَشَد:
 «اَناکہ بَدَر خَش اَگر، پُس اَنسانہ. ^{۳۸} زَمی، اِ دَنیاہِ و بَدَر خَش بَچِی پادشاہِنِ
 خدائِت. علافی ہَرزا بَچِی اَن شَریرت؛ ^{۳۹} و دشمنی کہ علافی ہَرزا اَگر، اَبلیسہ.
 فصل جوَرُم، اَخر اِ دَنیاہِ؛ و کِیسی کہ جوَرُم اَکِیت، فرشتِیا ہت. ^{۴۰} ہَموناکہِ
 علافی ہَرزا جمع اَدِکِیت و تی تَش اَسْخِیت، اَخر اِ دُنِیہِ وَا ہم ہَمونا اَبَہ. ^{۴۱} پُس
 انسان اُ فرشتِیاشِ اَفَرستِ و اَنایا ہرچی کہ باعثِ گناہِ اَبَہِ و ہَمَہِ اَدامی کہ
 کانونِ خدا رو زَرِ پا اَبِست، از پادشاہِنِ خدا جمع اَدِکِیت. ^{۴۲} و اُ اَنایا تی کورَہِ
 تَش اَبِیت، جِی کہ گِریخِ و دُدو گُروچہِ ہہ. ^{۴۳} م موگوا اَدامی صالحِ تی پادشاہِنِ
 باشو، چُنِ اَفَتُو اَدِرْخِشْت. ہرگہ گاشِ شَنُوا اَشْہِ بَشناو.»

مَثَلِ گَنجِ پَنہونِ و مُرواریدِ با اَرزِشِ

^{۴۴} «پادشاہِنِ اَسِمُو چُنِ گَنجِیہِ کہ تی زَمی پَنہونہ، کہ یَکِ نفر اَنا شاجو و

دوباره کایم اَشِکِه، مِ موگوا از خوشحالی اَچِه و هرچی اَشِه اَفْرِشِه و مِ زِمْنَا اَخِلِه.
 ۴۵ «هَمینا پادشاهِن اَسِمو چُن تاجریه که اَزْدُم مرواریدی اصلِه. ۴۶ پَ وَخْتی
 مروارید بارزنی شاجو، چو و هرچی اَشاد اُشْفِرْت و آن مرواریدا اُشخلی.»

مَثَلِ تَوْر مَهیگیری

۴۷ «هَمینا هم پادشاهِن اَسِمو چُن توریه که شُن دریا بَسْت و هَمَه نوع مَهی
 داخلش جمع اَبو. ۴۸ موگه ای که تور پُر بو، مَهیگیری تورا شُن لَبِ دریا گشی و
 شَسْتِ مَهی خَشَا تِ زانبیل جمع شُناکه، ولی مَهی بَدَا شُنْدَر بَسْت. ۴۹ اَخر اِ
 دُنیهوا هم اینا اَبه. فرشتَتَا اَدِیْت و اُ شَریریا از آدای صالِح جدا اِکِنْت. ۵۰ و اُ
 شَریریا تِ کورَه تَش اَبِیْت، جی که گِریخ و دُدو گُروچِه هَه.»
 ۵۱ بعد عیسی اُشپُرسی: «هَمَه اِ چِیَهوا تَفَهمی؟» اَنایا جواب شُنَاد: «بله!»
 ۵۲ عیسی اُشگت: «پَ هر معلم توراتی که دربارَه پادشاهِن اَسِمو تعلیم
 اُشگِرتسِبِه، چُن صابخونَه ایه که از صندوگش چِی تِ نو و کاهنَه دَر آدار.»

بی ایمونِ مردم ناصِرَه

۵۳ وَخْتی عیسی اِ مَثَلِیَهوا تموم اَشِکِه، از آنکا چو. ۵۴ و اُ شهر خوش آگِشت و
 تِ عبادتگاه اَنایا شُ مردم تعلیم دَ. ایناکه مردم حُشکشو اُشزادِستاد و
 شو اُپُرسی: «اِ مَرْدَا اینا حِکْمَتی از کُ شُئورد؟ اِ معجزه یَهوا چِینا اَنجوم اَد؟ ۵۵ مَ اِ
 پُس اَن نَجارا نی؟ مَ اسم نَنشو مریم نی؟ مَ بَراسی یَاش یَعکوب و یوسف و
 شَمعون و یهودا نِهت؟ ۵۶ مَ هَمَه خُوگِیَاش اِکا بِن اَمَا زندگی ناکِنْت؟ پَ اِ مَرْدَا
 هَمَه اِ چِیَهوا از کُ شُئورد؟» ۵۷ پَ از حَرَفِی عیسی شُن خَش نِم. ولی عیسی
 شُ اَنایا گت: «یک پیغامبر مَجا حَرَمْت اَشِه وَغیر از شهر و خونَه خوش.»
 ۵۸ عیسی تِ آنکا وَخاطر بی ایمونِ اَنایا، بُری معجزه اُشَنیکه.

۱۴

مرگ یحیای تعمیددَهَنده

۱ تِ اَن زَمونا خَبر گِری عیسی اُ گاش هیرودیس حاکم رسی، ۲ اَناش نوگریاش
 گت: «اِ یحیای تعمیددَهَنده. از مُردِیا زنده اَبِد، وَخاطر اِئِه که اینا معجزه یِ
 اِکو.»
 ۳ اَسی که هیرودیس وَخاطر هیرودیا که زِن کاکشو فیلیپس هاد، اُ یحی

اَشْگِرِتِستاد و شَابَسْتِستاد و شُ زندان بَسْتِستاد. ^۴ اَسِي که يَحِي شُ اَنَا اَگت: «حلال ني که خود اَزنا بَش.» ^۵ هيروديس شَسْت اُيحي بَگشِه، ولي از مردم شَتِرسِي، چون مردم اُيحي يَك پيغامبر شوآدانِست.

^۶ ولي تِي رازِ جشن تولد هيروديس، دُتِ هيروديا جلوو هَمَه اَشْرخصِي. هيروديس هم شُ حَش اَم ^۷ اينا که گسام شاخه و وعده اَشَد که هرچي مِ دُتا اَشْبِه شاد. ^۸ دُتِ هم وَ راهنمائنِ نَنشو اَشْگت: «سِر يَحيايِ تعميدَدَهَندهوا هَمِکا تِي مَجْمَهه اُ ما هاد.» ^۹ پادشاه ناراحت بو، ولي وَ خاطر گسامش و احترام اُ مهمونياش فَرمو اَشَد خواستِه مِ دُتا اَنجوم هاتِت. ^{۱۰} پِ هيروديس اَدام اَشْفِرست و تِي زندان سِر يَحِي از تَنش جدا شُکِه، ^{۱۱} و سِرش تِي مَجْمَهه شُئو و شُن دُتِ د. اَنَا هم شُحَد نَنشو بو. ^{۱۲} شاگردِي يَحِي اُنِدت و جَسَدش شُبو، دَفن شُکِه و بعد چِدتِ و شُن عيسي خبر د.

خوراک دَد اُ پنج هزار نفر

^{۱۳} وَختي عيسي اُ خبرا اَشْشُفت، سُوَار کايِک بو و از اَنکا اُ جِي دورِي چو تا خوش يکي بِه. ولي وَختي جماعت باخبر بُدت، از شهر ياشو وَ پِي پياده اَز دُمبالِه عيسي چِدت. ^{۱۴} وَختي عيسي از کايِک زير اَم، جماعت گاتي اَشدي و دَلش وَ حال اَنايا سَت و اُ مريض ياشو شفا اَشَد.

^{۱۵} موگِه شوم، شاگرديا حِد عيسي اُنِدت و شُگت: «اِکا جِي پَرْتيه، وَرگارَم هَه. اُ جماعت بَفِرست تا اُ دِهِي دور و بَر اُچت و اَسِي خوشو خوراک بَجَلت.» ^{۱۶} ولي عيسي اَشْگت: «نيازي ني مردم اُچت. شما اُ اِيا خوراک هاتي.» ^{۱۷} شاگرديا شُگت: «اِکا فَکَط پنجتا نو و دوتا مَهِي مَهه.» ^{۱۸} عيسي اَشْگت: «اَنايا اِکا حِد ما بيارِي.» ^{۱۹} بعد شُ جماعت فَرمو دَ تا لِي سَبْرِيا هُنِيت. مِ موگوا عيسي پنجتا نو و دوتا مَهنا شاسه، شُ اَسْمو چَش کِه و اُنو و مَهِي بَرکت اَشَد. بعد نُنيا تِگِه اَشْکِه و شُ شاگرديا دَ و شاگرديا هم شُن جماعت د. ^{۲۰} هَمَه شُخه و سِر اَبِدت و شاگرديا دوازده زانبيل پُر از خُرْدِي نو و مَهِي که اَمودستاد جمع شُناکِه. ^{۲۱} تعداد کيبي که شُخَرْدستاد، وَ غير از زنيا و بَجيا، پنج هزارتا مرد هاد.

عيسي لي هُوَرَه اُچِه

^{۲۲} عيسي جِخُو شُ شاگرديا گت تا هَموناکِه خوش اُ جماعت مرخص اَکو، سُوَار کايِک بِيَت و جلوته از اَنَا اُ اَنراو درياچِه اُچت. ^{۲۳} بعد از مرخص کِرْدِه جماعت، خوش يکي اُ کاو چو تا تنها دعا بَکو. شُو بو و عيسي اَنکا تنها هاد. ^{۲۴} م

موگوا، کایک از لَبِ دریاچه بُری دور بُدستاد و گرفتار موج هاد، چون باد سمت مخالف آنایا آدم. ۲۵ نَزیک ساعت سه شو، عیسی هَمونایکه لی دریاچه ره آچو طرفِ آنایا چو. ۲۶ ولی وَختی شاگردیا اُعیسی هَمونایکه لی دریاچه ره آچو شُدی، بُری تِرِسِدِت و از تِرِس کال شُکِه و شُگت: «رُوحِه»، ۲۷ ولی عیسی جِخُو خود آنایا حرف اُشزاد و اُشگت: «خاطرتو جمع به. ما هام مَتَری!»

۲۸ پَطْرُس جواب اُشد: «سروُم، آگِه تو هِش، فَرمو هادِ تا ما هم لی هُو تَحَد بِلگام.» ۲۹ عیسی اُشگت: «بِدا!» پَطْرُس از کایک دَر اَم، لی هُو ره چو و حِدِ عیسی چو. ۳۰ ولی وَختی اُشدی چه باد شدیدی اُندا، تِرِسی و هَمینایکه تی هُو آچو کال اُشیکِه: «سروُم، نجاتم هاد!» ۳۱ عیسی جِخُو دَسْتَش دراز اُشیکِه و اُنا اُشگِرِت و اُشگت: «آی کام ایمون، اسی چه شُک اُنیکِه؟» ۳۲ وَختی سوار کایک بُدِت، باد گنّت بو. ۳۳ کِسی که تی کایک هادِت، اُعیسی سُجده شُکِه و شُگت: «واکعا که تو پُسی خدائِش!»

عیسی اُمریضیا تی جِنِیسارتِ شفا اَد

۳۴ وَختی آنایا اُانراو دریاچه رَسِدِت، تی منطگِه جِنِیسارت از کایک زیر اُنِدِت. ۳۵ وَختی مردم اُنکا اُعیسی شُشناخت، اُگِل اُن منطگِه و اُدام شُفَرِسِت و اُهمِه مریضیاشو حِدِ عیسی شُئو. ۳۶ آنایا اُعیسی التماس شوایکه ت بَهرِ فِکَط اُ چِگِ عباس دست بَزِنِت، و هرگِه دست سَنزاد، شفا شُگِرِت.

۱۵

سُنْتیا و حُکمیا

۱ بعد عالمی فِرِگِه فَرِیسی و معلمی تورات از شهر اورشلیم حِدِ عیسی اُنِدِت و شُگت: ۲ «آسی چه شاگردیات رَسِمی شیخیا زِرِ پا اَنِسِت؟ اسی که آنایا دستیاشو کِبَل از خوراک خَرَد نائِرت!» ۳ عیسی شُ آنایا جواب د: «شما آسی چه، وَخاطر اِیکِه رسم خوتو حفظ بَکِتی، حُکم خدا رو زِرِ پا اَنِسی؟ ۴ چون خدا حُکم اُشد که "اُ با و نَنتو احترام هُنِس" و "هرگِه اُ با یا نَنشو دُشمو هاد، حتما باید گُشته بیه." ۵ ولی شما آگائی، "آگِه کسی اُ با یا نَنشو بَگِه: 'هر کمکی که ما باید اُ شما اُمکِرِدستاد، وَکف خدا بُد' ۶ اینایی دِگِه اسی اُن اَداما، واجب نی که اُ باشو احترام هُنِسِه." پَ اینا شما وَخاطر رسم خوتو گَلم خدا رو باطل تَکِرِد.

۷ آی ریاکاریا! إشعیای پیغامبر دربارہ شما چه خَش پیشگویِ اَشیکه، م موگوا که اَشگت:

۸ «اِکوما وَ زابُنِ خوشو اُ ما حرمت اَکِنِت، ولی دِلشو از ما دوره.

۹ آنایا بیخودی اُ ما پرستش اَکِنِت،

آنایا حُکمی بَشریا وَ جی حُکمی خدا اُ مردم یاد اَتِت.»

چه اُ آدم نجس اکو

۱۰ بعد عیسی اُ مردم شُخَدِ خوش جار زاد و اَشگت: «گاش گر بیکنی و بَقَهمی. ۱۱ چی که تی دهن آدم اچه اُ انا نجس ناکو، بلکه چی که از دهن آدم دَر ادا، اُ انا نجس اکو.» ۱۲ م موگوا شاگردیا اُنِدِت و سُن عیسی گت: «ادانیش فَرِیسِنیا وختی که اِحرفُت شُشُنُفت ناراحت بُدِت؟» ۱۳ عیسی جواب اُشد: «هر نَهالی که بای اَسْمونیم اَشَنکِشْتِسِیه، از ریشَه دَر ادا. ۱۴ گری تُن آنایا نِبِه. آنایا راهنمائی کوری هِت. اگه کوری اُ یک کور دِگه زه نشو هاد، هر دوتاشو تی چاه اَفِت.» ۱۵ پَطْرُس شُ عیسی گت: «اِ مَثْلا اَسِی اُ ما توضیح هاد.» ۱۶ عیسی جواب اُشد: «شما هم هَنو نَافَهمی؟ ۱۷ م نادانی که هرچی تی دهن اچه، تی اَشکام اچه و بعد دَفَع اِبِه؟ ۱۸ ولی چی که از دهن دَر ادا، از دل آدم ادا، اِئِه چی که اُ آدم نجس اکو. ۱۹ چون از دِلِه که فکری بَد، گنل، زنا، بی عفتی، دُزی، شهادتِ داو و نُهْمَت دَر ادا. ۲۰ اِیائِه که اُ آدم نجس اکو، خوراک خَرَد و دَسْتِی نَشُشْتِه اُ هِسگه نجس ناکو!»

ایمون زین غیریهودی

۲۱ عیسی از آنکا دَر اَم و اُ منطکه صور و صیدون چو. ۲۲ یک زین گنعانی که مالِ آن منطکه و ا هاد، خَدِ عیسی اَم و وِگْرِیخ اَشگت: «سرورم، ای پُس داوود پادشاه، اُ ما رحم بکو! یک دیوی بُری سخت اُ دُتَم گرفتار اَشکِرِد.» ۲۳ ولی عیسی یک کلمه هم شُ آن زنا جواب نِد، شاگردی عیسی اُنِدِت و از انا خواهش شُکِه و شُگت: «آن زنا اَشِیْفِرِسْت ت اچه، چون کال کِرِدا و اَزْدَمْبَالِه اُ اندا.» ۲۴ عیسی جواب اُشد: «ما فَکَط اَسِی کهری کوم اسرائیل که گم بُدِسْتِت فِرِسْتَد بُدِسْتام.» ۲۵ ولی آن زنا اَم، جلوو عیسی زانو اَشزاد و اَشگت: «سرورم، کمگم بکو!» ۲۶ عیسی جواب اُشد: «نُن بَجِیا اَسِسْتِه و جلوو سگیا بَسْتِه زوا نی.» ۲۷ آن زنا اَشگت: «بله، سرورم، ولی حتی سگیا هم از خَرَد تَگَه ئی

که از سفره صاحبشو آفته، آخرت!»^{۲۸} م موگوا عیسی اُشگت: «آی زن، ایموُنت بُری گاته! خواستت نُسه انجوم بیه!» دت آن زنا م لحظه‌ها و شفا اُشگرت.

خوراک دَد اُ چهار هزار نفر

^{۲۹} عیسی از آنکا اُ رو آفته و حد دریاچه جلیل اُم. لی کاوی چو و آنکا شست. ^{۳۰} جماعت گاتی حد عیسی اُندت. آنایا اُمره خوشو لنگیا، کوریا، فلجیا، گگیا و بُری از مریضی دگه شتو، جلوو پی عیسی شنه و عیسی شُ آنایا شفا د. ^{۳۱} پ جماعت وختی شُدی که گگیا حرف زادات، فلجیا سالم اُبدات، لنگیا ره جدات و کوریا ددات، تعجب شُکه و اُ خدای اسرائیل حمد و ستایش شُکه.

^{۳۲} م موگوا عیسی شُ شاگردیاش حد خوش جار زاد و اُشگت: «دلم و حال ا جماعتا اُسُخه، چون الان سه راز که خود ما هت و چی آسی خرد شنی. اُمنایه گشته شُبفرستام، تا نکو یک موگه تی ره ضعف بکنت.»^{۳۳} شاگردیاش شُگت: «تی اینا جی برتی از کُ ماشابه نو آسی سیر آکرده اینا جماعت گاتی واجرم؟»^{۳۴} عیسی از آنایا اُشُرسی: «چنتا نو تَهه؟» آنایا شُگت: «هفتا نو و چنتا مهن کینگله.»^{۳۵} عیسی شُ جماعت فرمودت لی زعی هُنیت. ^{۳۶} م موگوا هفتا نو و چنتا مهن شاسه و بعد از شکر کرد، آنایا تگه اُشیکه و شُ شاگردیاش د و شاگردیا هم شُن جماعت د. ^{۳۷} هَمه شُخه و سیر اُبدت و شاگردیا هفتا زانبیل پُر از خُردتی نو و مهنی که اُمودستاد جمع شُناکه. ^{۳۸} تعداد کسبی که خوراک شُخه، و غیر از زنیا و بچیا، چهار هزارتا مرد هادت. ^{۳۹} بعد از اِکه عیسی اُ جماعت مرخص اُشیکه، سوار کاپک بو و اُ منطقه مَجدان چو.

۱۶

فَریسَیا و صَدوقِیا نِشونَه‌ای شُه

^۱ عالمی فرکه فریسی و عالمی فرکه صدوق حد عیسی اُندت تا امتحانش بکنت. و خاطر هم از عیسی شُست تا یک نِشونَه اُسمونی اُ آنایا نِشو هاد. ^۲ عیسی شُ آنایا جواب د: «موگه شوم، آگائی ”هوا خَش ایه، چون اُسمو سُرخه“^۳ و صبح وگه آگائی ”اراز هوا خراب ایه، چون اُسمو اُشبا و سُرخه.“ شما و لم آدانی که چینا ظاهر اُسمونا تعبیر بکنی، ولی تَناشابه نِشونَه‌ئی زَمونیه‌وا

تعبیر بکنی! ۴ «اَسَل شَرِیر وَ زَناکار نِشَوَنَه‌ای شُئِه، ولی نِشَوَنَه‌ای اَ اَنایا دَد نابه، وَغیر از نِشَوَنَه یونس پیغامبر.» پَ عیسی اَ اَنایا ول اَشکِه و اَرَه خوش چو.

خِمرمایِه فَرِیسِنیا و صَدِّوقِنیا

۵ وَخْتی اَ اَنراو دریاچه رَسِدَت، شاگردیا شُدی که شُنزِیاد چِد نو اَمَرِه خوشو واسِهت. ۶ عیسی شُ اَنایا گُت: «خَواستو به و از خِمرمایِه فَرِیسِنیا و صَدِّوقِنیا دوری بکنی.» ۷ پَ شاگردیا شروع اَ بَحْث کِرَدَ بِن خوشو شُکِه، شواگُت: «عیسی اَ حَرفا وَخاطِر اَ اَشزاد که اَمَرِه خومو نو مُئِثورِد.» ۸ ولی عیسی که اِثا شَدانِست شُ اَنایا گُت: «اَی کام ایمونیا، اَسِی چه بِن خوتو دربارِه اِکِه نو تُئی بَحْث اِکِنی؟ ۹ هَنو نافهمی؟ اَن پَنجتا نُنَا اَسِی پَنج هزار نفر و چَنتا زانِبیل خُرَدَ تِگِه‌ای که جَمع تُنَاکِه، تُن یاد نِدا؟ ۱۰ یا اَن هَفتا تا نو اَسِی چَهار هزار نفر و چَنتا زانِبیل خُرَدَ تِگِه‌ای که جَمع تُنَاکِه، تُن یاد نِدا؟ ۱۱ چِیناَه که تُنْفَهمی دربارِه نو خود شما حَرف اَمَنزاد؟ از خِمرمایِه فَرِیسِنیا و صَدِّوقِنیا دوری بکنی.» ۱۲ م موکوا شاگردیا شُفَهمی که عیسی شُ اَنایا نِگت که از خِمرمایِه نو دوری بکنِت، بلکه شُ اَنایا گُت که از تَعلیم فَرِیسِنیا و صَدِّوقِنیا دوری بکنِت.

اعتراف پَطْرُس دربارِه عیسی

۱۳ وَخْتی عیسی اَ مَنْطِکِه قِیصرِیَه فِیلِیپِی رَسِی، از شاگردیاش اَشپُرسی: «مردم اِگائِت، پُس اِنسان کِی؟» ۱۴ اَنایا جَواب شُناد: «مُشتی اِگائِت یَحِیایِ تَعمیددَه‌نَدِئِه. مُشتی دِگِه هم اِگائِت الِیاس پیغامبرِه، و مُشتی هم اِگائِت اِرمِیایِ پیغامبرِیا یِکِی از پیغامبرِیائِه.» ۱۵ عیسی اَشپُرسی: «ولی شما اِگائِی ما کِه هام؟» ۱۶ شَمعون پَطْرُس جَواب اَشَد: «تو مَسِیح موعودِش، پُس خدای زنده!» ۱۷ عیسی شُ اَنَا گُت: «خوش وَحالی تو شَمعون، پُس یونا! اَسِی که اِثا جِسم و خُون شُ تو اَشکار نِکِرِد، بلکه بامو که تِی اَسْموئِه اِثا شُ تو اَشکار کِرِد.» ۱۸ اَ تو اِگام که تو پَطْرُسِش یعنی صَخْرَه. و ما لِی اَ «صَخْرَه‌وا» کَلِیسام نِک اِکِنام و کُدرت مرگ زورِش اَ کَلِیسا نارِسه. ۱۹ کَلِیلی پادشاهِن اَسِمونا اَ تو اَتام. چِی که لِی زِمی و اِبابِنش، تِی اَسِمو بَسْتَه اِبِه و چِی که لِی زِمی واز بَکِنِش، تِی اَسِمو واز اَدَبِه.» ۲۰ م موکوا عیسی اَ شاگردیا بُری سَفارش اَشکِه، که اَ هِسگِه نِگائِت اَنَا مَسِیح موعود.

پیشگوئینِ عیسی دربارہ مرگ و زندہ اَبَدَش

۲۱ از مِ موگوا عیسی شروع اِنشو دَدَه! حکیکتا اُ شاگردیاش اَشِکِه که باید اُ شهر اورشلیم اُچِه و آنکا شیخیا و کاهِنی گپ معبد و معلمی تورات بُری عذاب شایت و گُشته بَبِه و تی راز سَوَم زندہ آہ. ۲۲ پَطْرُس اُ عیسی شُ لَرْد بو و شُ انا نہب د و اَشْگَت: «دور تَزَلو سَرورُم! اینا چِی ہِسوخت نُسِر نِدا.» ۲۳ ولی عیسی اَگِشت و شُ پَطْرُس گت: «از ما دور اَبِش، آی شیطون! تو جلوو رَہْمِش کہ اَمْنِشاہِ کَرَم اَنجوم ہاتام، چون فکری تو فکری انسانہ، نہ فکری خدا.»

صلیبتِ واسِہ

۲۴ بعد عیسی شُ شاگردیاش گت: «اگہ کسی سَئِہ اَزْدُمبالَہ ما بیاد، باید از خوش بَگَدِر، صلیبش واسی و اَزْدُم ما بیاد. ۲۵ اُسی کہ ہرکہ اَشِیہ جوئش نجات ہادَ، انا از دست اَد؛ ولی ہرکہ وَاخَطَر ما جوئش از دست ہادَ، انا نِگہ اکو. ۲۶ چون اُسی اَدام چہ فایدہای اَشہ کہ ہَمَہ دُنیا وا اُ دست بیار، ولی جوئش از دست ہاد؟ یا اَدام وَا جِی جوئش چہ سَشاہِ ہاد؟ ۲۷ «اُسی کہ پُس انسان تی شکوہ و جلال باشو اَمْرَہ فرشتیاش ادا و مِ موگوا اُ ہرکہ طِبک اعمالش عوض اَد. ۲۸ حکیکتا، اُ شما اگام، چند نفر اِکا وَایْسْتِدْسِیت کہ تا نِبِیت پُس انسان تی پادشاہِن خوش ادا، نامِرِت.»

۱۷

عیسی شَکْشِ عَوْض بو

۱ شش راز بعد عیسی، اُ پَطْرُس و یَعکوب و کاگی یَعکوب، یوحنا شاسِہ و اُ انایا شُ بَرِئَہ کاوی بلند بو کہ اُنکا فَکْط خوشو پِت. ۲ اُنکا جلوو چَش انایا، عیسی شَکْشِ عَوْض بو: لوش چُن اَفْتو بَلَلک اَشِکِه و جَمَہ یَاش چُن نور، سفید بو. ۳ مِ موگوا، موسی و الیاس پیغامبر اُ انایا ظاہر بُدِت و خود عیسی حرف شوآزاد. ۴ پَطْرُس شُ عیسی گت: «سَرورُم، حَشِ کہ اَمَا اِکا ہِم. اگہ اُنْبِیہ، اِکا سہ تا سایہ بو نَک اِکِنام، یکی اُسی تو، یکی اُسی موسی و یکی ہم اُسی الیاس.» ۵ پَطْرُس ہنو حرف شَزاد کہ یَکَدَفَہ یَک اُبری کہ شِدِرْخِشی شُ لِی انایا سایہ بست و صدایی از مِ ابرا اَم کہ: «اُ پُس عزیزومہ کہ بُری از انا راضیام؛ اُ انا گاش گَر بَکِنی!» ۶ وَاخِی شاگردیا اِ صدا وَا شُشْنُفْت بُری تِرْسِدِیت و ولو، لِی زِمی

أَفْتَدِت. ٧ ولی عیسی اُم، دست شُ لی آنا یا نه و اُشگت: «آپای و متری!»
 ٨ وَخْتی شاگردیا اُ برا چَش شُکِه، گَسیدو شُندی غیر از عیسی و بس.
 ٩ وَخْتی که از کاو زیر آدانیت، عیسی شُ آنا یا فرمود و اُشگت: «چی که تَدید اُ
 کسی مگائی، تا موگه ای که پُس انسان از مُردیا زنده آبه.» ١٠ شاگردیا از عیسی
 شُپرسی: «پ آسی چه معلی تورات اگائت که اول باید الیاس بیاد؟» ١١ عیسی
 جواب اُشد: «بله که الیاس آدا و همَه چیا چُن گبلش و لم آدکو.» ١٢ ولی ما اُ شما
 اگام که هم الائم الیاس اُنید، و آنا یا اُ آنا شُنشناخت بلکه هر گری که شُست
 خود آنا شُکِه. همینا، پُس انسان هم از دست آنا یا عذاب اگشه.» ١٣ م موگوا
 شاگردیا شُقه می که عیسی دربارَه یحیای تعمیردهنده خود آنا یا حرف رتا.

شفای پُسی که دیو اُشاد

١٤ آنا یا وَخْتی اُ حَد جماعت رَسَدت، یک مردی حَد عیسی اُم و جلوو آنا زانو
 اُشراد ١٥ و اُشگت: «سرورم، اُ پُسم رحم بکو. آسی که آنا تَشنجیه و بُری عذاب
 اگشه، بُری وختیا تی تَش و تی هُو اُفته.» ١٦ آنا مُحَد شاگردیات ائو، ولی شُنشابو
 شفا شائت.» ١٧ عیسی جواب اُشد: «آی نسل بی ایمون و منحرف، تا کی باید
 اُمره شما بام؟ تا کی باید تَحمل تُیکنام؟ اُ آنا اِکا حَد ما بیاری.» ١٨ عیسی شُ دیو
 نهب زاد و دیو از م پُسا در اُم و پُس جُحو شفا اُشگرت. ١٩ م موگوا شاگردیا حَد
 عیسی اُنیدت و تی خلوت از آنا شُپرسی: «آسی چه اما مُنشابو آن دیوا شُدر
 کینم؟» ٢٠ عیسی شُ آنا یا جواب د: «وَخاطر اِکه ایمونتو کامه. حکیکتا اُ شما
 اگام، اگه گد یک دونه خُندل ایمون تُبه، تاشابه اُ اِکاوا بگائی "از اِکا اُ آنکا اُچا" و
 اُچه و هیچ گری آسی شما غیرممکن نابه.» ٢١ ولی اُ نوع دیوا و غیر از روزَه و دعا
 در ناچه.»

دو مین پیشگوین عیسی دربارَه مرگ و زنده آبدش از مُردیا

٢٢ وَخْتی که عیسی و شاگردیاش تی منطگه جلیل جمع اُبستادت، عیسی شُ
 آنا یا گت: «پُس انسان و هم زودنیا اُ دست مردم تسلیم آبه.» ٢٣ آنا یا شُگشت و
 آنا تی راز سوَم زنده آدبه.» شاگردیا بُری پریشون بُدت.

مالیات معبد

٢٤ وَخْتی عیسی و شاگردیاش اُ شهر گفَرناحوم رَسَدت، مأموری مالیات دو
 درهمین معبد، حَد پطرس اُنیدت و شُگت: «استادتو مالیات معبدا ناذ؟» ٢٥ آنا

جواب اشد: «بله که آدا!» وَخْتی پَطْرُسُ اُخَوْنَه چو، گَبل از اِکِه چی بَگِه، عیسی شُ انا گُت: «شَمعون، تو چه فکری اَکِنش؟ پادشاهی دنیا از چه کسی خَراج یا مالیات اَگِرت؟ از بَچیا شو یا از غریبَه یَا؟»^{۲۶} پَطْرُس جواب اشد: «از غریبَه یَا.» عیسی شُ انا گُت: «پَ بَچیا مُعافِت! ^{۲۷} ولی اسی اِکِه اُ انا یا توهین مُنِکِردِسِبِه، اُ لب دریاچه اُچا و کلاب هُبی. دهن اولین مَهنی که اُتِگِرت واز بَکو، یِک خُردِه چهار دِرهمی اَدْجِرَش، واسِه و خود انا سهم ما و خوتا هاد.»

کِ از هَمَه گِپْتِه

^۱ مِ موگوا، شاگردیا حَیدِ عیسی اُنِدِت و شُپُرسی: «تی پادشاهین اَسِمو کِه از هَمَه گِپْتِه؟»^۲ عیسی اُ یِک بَچی شُخَدِ خوش جار زاد و انا شُ وسط شاگردیا نَه^۳ و اُشگُت: «حکیکتا، اُ شما اگام، تا عوض نیی و چُن بَچیا نیی، هِسوخت اُ پادشاهین اَسِمو داخل ناپی.^۴ هرگِه اُ خوش چُن اِ بَچا اُفتاده بَکو، تی پادشاهین اَسِمو از هَمَه گِپْتِه.^۵ هرگِه اُ اینا بَچی و اَسِم ما گَبول بَکو، شُ ما گَبول کِرد.»^۶ «ولی هرگِه باعث بیه که یکی از اِ کینگی یَا که اُ ما ایمون اُشه گناه بَکو، اسی انا بَهتِه هاد که سنگِ هاس گاتی دور گردش و ابانت، و تِه دریا حَقَه بیه!^۷ وای و حال دنیا و خاطر و سوسه یَا که اَداما اُ گناه اُبی! چون و سوسه یَا حتما اَدِیت، ولی وای و حال کسی که و سوسه اُ واسطَه انا بیاد!»^۸ «اگِه دسُت یا پات باعث گناه کِردت اَبِه، کُتُش بَکو و شُدر پی، اسی تو بَهتِه که شُل یا لَنگ اُ زندگین اَبدی اُچش، تا اِکِه و دوتا دست یا دوتا پا تی تَش اَبدی بَفِتِش.^۹ و اگِه چَشْت باعث گناه کِردت اَبِه، اُ دَر بیا و شُدر پی، اسی تو بَهتِه که و یِک چَش اُ زندگین اَبدی اُچش، تا اِکِه و دوتا چَش تی تَش جهنم بَفِتِش.»

مَثَلِ گَهْری که گُم بُدِستاد

^{۱۰} «خواستو به که اُ هیچ یِک از اِ کینگی یَا کام اَنِکِنی، چون اُ شما اگام که فرشته یِی اِیا تی اَسِمو، همیشه لوی بامو که تی اَسِموئِه اَینت.^{۱۱} چون پُسی انسان اُم تا اُ کسی که گُم بُدِ نجات هاد.^{۱۲} چه گُمون اِکِنی؟ اگِه مردی صدتا کهر اُشبه و یکی از گهریا گُم بیه، مَ آن نود و نه تا گهرش تی کاو وِل ناکو و اَزْدُمبالِه

يَكْ كَهْرُشْ كِه گُم بُدِ ناچه؟^{۱۳} حكيكتا، اُ شما اگام، اگه اُشواجر، اسي آن گهرا بشته خوشحال ايه تا اسي نود و نه تا گهري كه گُم نِبْسِت. ^{۱۴} هَمينا هم، خواسته بامو كه تي اَسْموئه اِنِي كه حتي يكي از اِكينگي يا هلاك بِيَت.

خطای کاگت

^{۱۵} «اگه کاگتو در حَكْت گناه بکو، اچا و تنها بين خوتو خطاش اُ انا بگه. اگه اُ حَرْفُتْ گاش گر اَشِكِه، کاگتو تَدَسْتْ اَنُورِد؛^{۱۶} ولي اگه اُ حَرْفُتْ گاش گر اَشِنِكِه، يک يا دو نفر دگه هم اَمَرِه خوت بَبُ تا ”هر حرفي و شهادت دو يا سه شاهد ثابت بيه.“^{۱۷} اگه اُشناهست اُ انايا هم گاش گر بکو، اُ کليسا بگه، و اگه اُشناهست حتي اُ کليسا هم گاش گر بکو، پَ بپهر اسي تو چُن يک بُت پرست يا خَراجگير به.^{۱۸} حكيكتا اُ شما اگام، هر چي كه لي زمي واباني، تي اَسْمو بَسْتِه ايه؛ و هر چي كه لي زمي واز بکني، تي اَسْمو واز اَدَبِه.^{۱۹} دَقِيدو هم اُ شما اگام كه، اگه دو نفر از شما لي زمي دربارِه چي كه شئِه، يكدل بَت، از طرف بامو كه تي اَسْموئه اسي انايا اَنجوم ايه.^{۲۰} چون هر جي كه دو يا سه نفر و اسم ما جمع آيت، ما اَنكا بين انايا هام.

مَثَل نوگر بي رحم

^{۲۱} بعد پَطْرُس حَدِ عيسي اَمَ و اُشپُرسِي: «سروزم، اگه کاگمو در حَكْم گناه بکو، تا چند دَفَه بايد اُشِبَخْشام؟ تا هفت دَفَه؟»^{۲۲} عيسي جواب اُشد: «اُ تو ناگام هفت دَفَه، بلکه هفتادتا هفت دَفَه.

^{۲۳} «هَمينا پادشاهِن اَسْمو، چُن پادشاهيه كه تصميم اُشگِرْت خود نوگرِياش حساب کتاب بکو.^{۲۴} وختي شروع اُ حساب كِرْدَ اَشِكِه، يک نفر شُنْحَد اُتو كه ده هزار قنطار، اُ پادشاه بدهكار هاد.^{۲۵} چون انا اُشناشبو بدهيش هاد، اربابش فَرْمو اُشد، اُ انا خود زَنَش و بچياش و هَمَه مال و مِناش بفرشت، تا طَلُبش بگر. ^{۲۶} پَ اُن نوگرا اُ پي ارباب اَفْتَه و التماسش اَشِكِه و اُشگت: ”اُ ما مهلت هاد، هَمَه بدهيم تَتام.“^{۲۷} ارباب اُن نوگرا دَلُش و حَالُش سَت، اُ انا آزاد اَشِكِه و بدهيش اُشْبَخْشِي.^{۲۸} ولي وختي هم مِ نوگرا دَر اَمَ، اُ يكي از همكارِياش اُشدِي كه صد دينار از انا طلب اُشاد. پَ اُشگِرْت و خِرْش فشار اُشد و اُشگت: ”بدهيت هاد!“^{۲۹} همكارُش شُ پا اَفْتَه و التماسش اَشِكِه و اُشگت: ”اُ ما مهلت هاد، بدهيم تَتام.“^{۳۰} ولي انا گبول اَشِنِكِه، بلکه چو و انا شُ زندان بِيَسْت تا وختي كه بدهيش هاد.^{۳۱} وختي كه بَكِيَه همكارِياش اِ اتفاقا شُدِي، بُري پَرِيشون بُدِت،

چِدیت و هرچی اتفاک اُفتدِستاد آسی اربابشو نکل سُکِه. ۳۲ پ اربابُش، شُ آن نوگرا جار زاد و اُشگت: «ای نوگر شرور، ما وَاخطر اِکِه اُ ما التماس اُنکِه، هَمَه بدهیت اُمبَخشی ۳۳ اَله نباید هَموناکِه ما اُ تو رَحَم اُمکِه، تو هم اُ همکارُت رحم تَکِه؟» ۳۴ ارباب تَریخ بو، فرمو اُشد انا شُ زندان هُپیت ت شکنجِه بیه، تا وختی که بدهیش تا کِرین اُخرش هاد. ۳۵ هَمینا، بای اَسمونین ما هم خود هر یَک از شما اینا رفتار اکو، اگِه شما اُ کاکتو از تِه دل نَبخشی.»

۱۹

تعلیم درباره ظلاک

۱ موگه ای که عیسی ا حرفیه و ا تموم اُشکِه، از منطکِه جلیل اُ انا رو اردُن ا منطکِه یهودیه جو. ۲ جماعت گاتی اُز دُمبالِه عیسی چِدیت، و انا اُنکا شُ انایا شفا د.

۳ عالمی فِرگِه فَریسی حِدِ عیسی اُنِدیت و آسی اِکِه امتحانُش بَکِنیت از انا شُپرسی: «شرعا روائه که مرد اُ زَنش و هر دلیلی ظلاک هاد؟» ۴ عیسی جواب اُشد: «م تِ نوشتَه تِ مَکدَس تُنخوادِ که، خالِک انایا، از اول «ا انایا مرد و زَن خَلک اُشکِه.» ۵ و اُشگت «وَاخطر هَم، مرد اُ با و نَنشو وِل اکو، اُ زِن خوش اُچسبِه و اُن دوتا یَک بدن ایت.» ۶ پ دِگِه انایا دوتا نه، بلکه یَک بدنیت. پ چی که خدا جفت اُشکِرِد، انسان جدا نکو. ۷ انایا شُن عیسی گت: «پ آسی چه موسی پیغامبر حُکم اُشکِه، که مرد اُ زَنش ظلاک نامه هاد و ا انا وِل بکو؟» ۸ عیسی شُ انایا گت: «موسی وَاخطر اِکِه دِلتو سنگِه اُشهشت که اُزنتو ظلاک هاتی، ولی از اول اینا نهاد. ۹ اُ شما اگام، هرگِه و هر دلیلی غیر از زنا، اُ زَنش ظلاک هاد و زنی دِگِه بَگر، زنا اُشکِرِد.»

۱۰ شاگردیا شُن عیسی گت: «با ا وضعاً، پ عیش نِکِرِد بَهتَه!» ۱۱ ولی عیسی شُ انایا گت: «هَمَه شُناشابه ا حرفا گبول بَکِنیت، و غیر از کِیی که از طرف خدا اُ انایا عطا بُدسبِه. ۱۲ چون بعضی از بَهتَه تِا هِت که از تِ اَشکام نَنشو اینا هِت، بعضی از بَهتَه تِا هم هِت که وِدست مردم بَهتَه بُدسِت، و بعضی از بَهتَه تِا هم هِت که وَاخطر پادشاهین اَسمو اُ خوشو بَهتَه اُ حساب اُدارت. هرگِه شُشابه انا گبول بکو، بَهر گبول بکو.»

بهری بچیا حد ما بلگت

۱۳ م موگوا مردم ا بچیا حد عیسی شئو تا شن لو دست هنیسه و دعا بکو. شاگردیا شن مردم نهب د. ۱۴ ولی عیسی اُشگت: «بهری ت بچی کینگه حد ما بلگت و جلوشو مگری، آسی که پادشاهن آسمو مال اینا کسینته.» ۱۵ عیسی دست ش لی بچیا نه، ش انایا برکت د و از انکا چو.

جوون پولدار

۱۶ رازی یک مردی حد عیسی ام و اُشگت: «استاد، باید چه گر خوبی انجوم هاتام تا زندگن ابدی امبه؟» ۱۷ عیسی جواب اُشد: «آسی چه دربارِه گر خوب از ما سؤال کرداش؟ فکط خدائه که خوبه. اگه تته ا زندگن ابدی اچش، حکمی خدا رو انجوم هاد.» ۱۸ آن مردا از عیسی اُشرسی: «کدوم حکمیا؟» عیسی اُشگت: «گتل مکو، زنا مکو، دزی مکو، شهادت داوومد، ۱۹ ا با و ننتو احترام هنیس» و «خاطر هُمسادت چن خوت اُتینته.» ۲۰ آن جوونا ش عیسی گت: «همه ایا انجوم امدد، دگه چه کام ام؟» ۲۱ عیسی جواب اُشد: «اگه تته کامل ببش، اچا و هرچی اته بفرش و ا فخریا هاد، که تی آسمو گنج اته. م موگوا بدا و از ما پیروی بکو.» ۲۲ م جوونا وختی ا حرفا اُششُفت، غمگین بو و از انکا چو، آسی که بُری ثروتمند هاد.

۲۳ عیسی ش شاگردیاش گت: «حکیکتا ا شما اگام، چاد سخته که یک آدام ثروتمند ا داخل پادشاهن آسمو اچه.» ۲۴ دَفیدو ا شما اگام که، رد بده اُشتر از گلته سوزن آسونتته تا اکه یک آدام ثروتمند ا داخل پادشاهن خدا اچه.» ۲۵ شاگردیا وختی ا حرفا اُششُفت بُری حُشکشو اُشزاد و اُشرسی: «پ که ششایه نجات پیدا بکو؟» ۲۶ ولی عیسی چش ش انایا که و اُشگت: «ا آسی انسان غیرممکنه، ولی آسی خدا همه چی ممکنه.»

۲۷ م موگوا پطرس جواب اُشد که: «بین، اما همه چیا ول مُکرد و اُزدمباله تو اُنْدستیم. پ چه من گیر آدا؟» ۲۸ عیسی ش انایا گت: «حکیکتا ا شما اگام، تی دنیای جدید وختی که پس انسان لی تخت پُر جلال پادشاهیش هنی، شما هم که اُزدمباله ما اُنْدستی، لی دوازده تخت انئی و ا دوازده طایفه اسرائیل حکم اکنی. ۲۹ هرگه و خاطر اسم ما، خونش یا کاکتاش یا دادتاش یا باشو یا نئشو یا بچیش یا زمنیاش ول اُشکِردسبه، صد برابرش اُدست آدار و زندگن ابدی ا ارث ابه.» ۳۰ ولی خلیا که اولت آخر ایت و انایا که آخرت اول ایت!

کارگری باغ انگور

۱ «پادشاهین آسمو، چُن صاحب باغیہ کہ صبح وگہ از خونہ در چو تا آسی باغ انگورش کارگر بگر. ۲ آنا خود کارگیا گرار اشنہ کہ رازی یک دینار شهاد. بعد انایا ش باغ انگورش فرست. ۳ صاحب باغ نژیک ساعت نہ صبح در چو و اشدی کہ مُشتی آدام تی میدون شهر بی گر وایستدستت. ۴ ش انایا گت: "شما ہم ا باغ انگور ما اچی و هرچی حکتو بہ ا شما آتام." ۵ پ انایا جدت. صاحب باغ نژیک ساعت دوازده پشین و سه پشین ہم در چو و ہم گرا اشکہ. ۶ ہمینا نژیک ساعت پنج پشین ہم در چو و اشدی کہ چند نفر دگہ بی گر وایستدستت. از انایا اشرسی: "آسی چه کل راز اکا بی گر وایستدستی؟" ۷ انایا جواب شناد: "چون ہسکہ ش اما گر ندد." صاحب باغ ش انایا گت: "شما ہم ا باغ انگور ما اچی." ۸ موگہ شوم، صاحب باغ انگور ش سرکارگوش گت: "ا کارگیا جار بزد و دستمزدشو شهاد، از انایا پی کہ آخر اندستت شروع بکو تا پرسش ا کسی کہ اول اندستت." ۹ کارگری کہ نژیک ساعت پنج پشین ا سر گر اندستادت، هر گدومشو یک دینار شگرت. ۱۰ وختی نوبت کارگری بو کہ اول از ہمہ اندستادت، گمون شکہ ہشتہ از بکیہ پول اگرت. ولی انایا ہم هر کدومشو یک دینار شگرت. ۱۱ وختی دستمزدشو شگرت، ا جون صاحب باغ مُک مُک شکہ ۱۲ و شگت: "تو ا آخرینا کہ فکط یک ساعت گر شکہ، خود اما کہ کل راز زر آفتوو داغ زحمت مگشید و گر مکرد، یکی ا تکرد!" ۱۳ ولی صاحب باغ ش یکی از انایا جواب د و ا شگت: "رفیک، ما ا تو ناحکی ناکنام. م گرار اما یک دینار نہاد؟ ۱۴ حکت بگر و اچا! ما مئہ ا اکہ آخر از ہمہ ام چن تو دستمزد ہاتام. ۱۵ م اختیارن پولم امنی کہ هر گری مئہ خود انا بکنام؟ چشت نادیکو دست و دلوازن ما بینش؟" ۱۶ پ انایا کہ آخرت اول آبت و اولینا آخر!»

سو مین پیشگوئن عیسی درباره مرگش

۱۷ موگہ ای کہ عیسی ا طرف شهر اورشلیم اچو، تی زہ، دوازده شاگردش ش لرد بو و ش انایا گت: ۱۸ «بینی، ا اورشلیم اچم. انکا ا پس انسان تحویل کاهنی گپ معبد و معلمی تورات آت. و انایا ا انا محکوم ا مرگ ا کنت ۱۹ و ا دست غریہودنیا آت تا رشخاند ا شبکنت و سلاق ا شیزنت و ش صلیب کنت. و انا

تی رازِ سوّم زندہ آدیہ۔»

درخواست نَنّہ یَعکوب و یوحنا

۲۰ م موگوا نَنّہ پُسی زیدی اُمَرہ دوتا پُشش حَدِ عیسی اَم و جلووش زانو اُشزاد، و از انا شُئست که گری شُسه بکو. ۲۱ عیسی ش انا گت: «چه تئہ؟» م زنا اُشگت: «بِگه تا ا دوتا پُسیام تی پادشاهن تو، یکی ا طرف راستت و یکیدو طرف چپت هُنیت.» ۲۲ عیسی جواب اشد: «شما نادانی چه تئہ! تاشابه از پیاله عذاب که ما و زودی اَدخورام، و اخوری؟» انا یا جواب سُناد: «بله، ماشابه.» ۲۳ عیسی ش انا یا گت: «شما هم از پیاله ای که ما اَدخورام اَدخور، ولی اختیازش دست ما نی که بگام کی ا طرف راست و کی ا طرف چپم هنی. ا جی یا مال گسیه که بای ا سمونیم اسی انا یا آماده اُشکرد.»

۲۴ وختی آن ده تا شاگردا، ا جی یهوا شُشُفت از آن دوتا کاک بُری تریخ بُدت. ۲۵ ولی عیسی ا انا یا شُحد خوش جار زاد و اُشگت: «شما ادانی که حاکی کومی دگه ا انا یا سروری ا کنت، و گپته یاشو ا انا یا فرمو آیت. ۲۶ ولی بین شما اینا نیه. بلکه هرگه شئہ بین شما گپ به، باید نوکر شما به. ۲۷ و هرگه شئہ بین شما اول به، باید غلوم شما به. ۲۸ همونا که پُس انسان نَم تا خدمتُش بکنت، بلکه اَم تا خدمت بکو و جونُش اسی آزادن خلیلی هاد.»

شفای دوتا مرد کور

۲۹ وختی که عیسی و شاگردیاش از شهر اریحا اچدیت، یک جماعت گاتی اَزدمباله عیسی ا ره اُفتدیت. ۳۰ سر ره، دوتا مرد کور اداستادت. وختی شُشُفت که عیسی از آنکا رد بُدا، کال شُکه: «سرور اَم، ا ی پُس داوود پادشاه، ا ا ما رحم بکو!» ۳۱ جماعت شُن انا یا نهب د و شُگتیت که ساکت آبت؛ ولی انا یا بشته کال شُکه که: «سرور اَم، ا ی پُس داوود، ا ما رحم بکو!» ۳۲ عیسی وایست و شُ آن دوتا مردا جار زاد و اُشپُسی: «چه تئہ اسی شما بکنام؟» ۳۳ انا یا شُن عیسی گت: «سرور اَم، مُئہ چشیمو واز آبه.» ۳۴ عیسی دلُش و حال انا یا سَت و دست شُ لی چشیشو نه و جُخو چشیشو واز ابو و اَزدمباله عیسی چدت.

ورود شاہانہ عیسیٰ

۱ وَخَتی کہ عیسیٰ و شاگردیاش اُشہر اورشلیم نَزیک اَبَدیت، اُدہ بیت فاجی تی کاو زیتون رَسیدت، بعد عیسیٰ دو تا از شاگردیاش اُشِفِرِسْت، ۲ و شُ اَنایا گت: «اُدہی کہ تُن جلوو اُچی. تا داخل چدی، اُیک الاغ اَدَجری کہ سُنابستہ و گَرش ہم شَحَد. واز شُبِکِنی و حَد ما بیاری. ۳ آگہ کسی حرفی شُ شما زاد، بگائی: "خداوند اُ اَنایا احتیاج اُشہ" و آن آداما چُخو شو اَفِرِسْت.» ۴ اِ اتفاکا اُفتہ تا چی کہ زکریای پیغامبر اُشکِتستاد اُ انجوم بَرسہ کہ:

۵ «اُدت کاو صہیون، یعنی اُ اورشلیم بگائی، بِن!
”پادشاہت تُوحد اُندا،

اُفتادہ و سوارِ الاغی،

اُنا سوار گَرہ الاغی اُندا.“»

۶ آن دوتا شاگردا چِدت و ہموناکہ عیسیٰ شُ اَنایا فرمو دَدِستاد اَنجوم شُد. ۷ اَنایا الاغ و گَرش سُو و عباشو سُن لی اَنایا بست و عیسیٰ سوار بو. ۸ بُری از آدامی م جماعتا عباشو سُن تی رَہ بست و مُشتی ہم شاخہئی درختیا شو اُبلی و تی رَہ شو اِبست. ۹ جماعتی کہ جلو تہ از عیسیٰ اُچِدت و جماعتی کہ از پشتِ سِرش اَدانیت، کال شو اِکہ و شو اُگت:

«نجات ہاد، پُس داوود پادشاہ!»

«مُتبارکہ اَناکہ و اسم خداوند ادا!»

«نجات، تی اَسْمونِ اَسْمونیا!»

۱۰ وَخَتی عیسیٰ اُ داخل اورشلیم اُم، کُل شہر اُ تک و دُو اُفتَدت و شو اُگت: «ا کئی؟» ۱۱ و آن جماعتا جواب شو اَد: «ا عیسیٰ پیغامبرہ، مالِ شہر ناصرہ، تی منطقہ جلیلہ!»

عیسیٰ معبدا پاک اَدکو

۱۲ عیسیٰ اُ داخل معبد چو، و اُ ہمہ کبی کہ تی معبد خرید و فروش شو اِکہ، شُدَر کہ و میز صَرافیا و بساط گموتز فروشیا شا بَر دَنہ. ۱۳ و شُ اَنایا گت: «تی کتاب اِشعیای پیغامبر نوشتہ بُد کہ، "خونہ ما خونہ دعا خواد اِبہ،" ولی شما اُنا 'لونہ دُزیا' تُکُرد.»

۱۴ تی معبد، کوریا و لنگیا حَدِ عیسی اُنْدِت، و عیسی شُ اَنایا شفا دَ. ۱۵ ولی وَخْتی کاهِنی گپ معبد و معلمی تورات، معجزه‌ئی که عیسی اُشکِه سُدی، و هم سُدی که بَچیا تی معبد کال شوآکِه و شوآگت: «نجات هادِ، پُس داوود»، بَری تَریخ بُدِت. ۱۶ اَنایا شُن عیسی گت: «شُنفتاش ایا چه گتات؟» عیسی جواب اُشد: «بله. مَ تی کتاب زبور داوود تَبخوادِ که،

»بَچیا و شیرخوارِیا هم

وَ زابوشو اُ انا حَمَد و ستایش اَکِنْت“؟»

۱۷ بعد عیسی اُ اَنایا ول اُشکِه و از شهر دَر چو. انا اُ دِه بیتِ عَنیا چو و شو اَنکا آمود.

عیسی اُ درخت انجیر لعنت اکو

۱۸ صبح شَفَک وَخْتی عیسی اُ شهر اَدگِشت، گُشدَش بو. ۱۹ بغل رَه، درخت انجیری اُشدی و شُ طرف چو ولی غیر از برگ چی لی انا شانجو. عیسی شُ درخت گُت: «دِگِه از اُ به بعد هِسوَخت میوَه نِتَش!» درخت انجیر جِخو حُشک آبو. ۲۰ شاگردیا وَخْتی اُ اتفاکا سُدی حیرون بُدِت و از عیسی شُرسی: «چینا درخت انجیر جِخو حُشک آبو؟» ۲۱ عیسی شُ اَنایا جواب دَ: «حکیکتا اُ شما اگام، اگِه ایمون نُبِه و شک نِکِنی، نِه فَکَط تانشابِه چی که اُ سِر اُ درخت انجیرا اُم اَنجوم هاتی، بلکه حتی اگِه اُ اُ کاوا بَگائی: ”از جا کادَه بَش، اُ خوت تی دریا هُبی،“ اینا آبه. ۲۲ اگِه ایمون نُبِه، هر چی تی دعا نُبِئِه، اُدست اَداری.»

گُدرت و اختیار عیسی

۲۳ موگه‌ای که عیسی داخلِ معبد چو و شُ مردم تعلیم اَد. کاهِنی گپ و شیخی کوم شُحَد اُنْدِت و شُگت: «وَ چه حَکی اُ گَرِئِه‌وا اَکِنِش؟ کِه اُ حَکا شُ تو دَد؟» ۲۴ عیسی شُ اَنایا جواب دَ: «ما هم از شما سؤالی اُم. اگِه جواب ماتی، مَ موگوا ما هم اُ شما اگام وَ چه حَکی اُ گَرِئِه‌وا اَکِنام. ۲۵ غُسل تعمیدی که یحیی شُد اُز کُ هاد؟ از طرف خدا هاد یا از طرف انسان؟» اَنایا اُمَرِئِه شُور شُکِه و شُگت: «اگِه بَگائِم ”از طرف خدا هاد“ اُ ما اگِه: ”پَ اُسی چه اُ انا ایمون نُبِنُو؟“ ۲۶ ولی اگِه بَگائِم، ”از طرف انسان هاد“ از جماعت اُتَرسِم، چون هَمَشو اُ یحیی یَک پیغامبر اَدانِت.» ۲۷ پَ اَنایا شُن عیسی جواب دَ: «نادانِم.» عیسی شُ اَنایا گت: «ما هم اُ شما ناگام وَ چه حَکی اُ گَرِئِه‌وا اَنجوم اَتام.»

مَثَل دوتا پُس

۲۸ «نظر شما چیه؟ مردی دوتا پُس اُشاد. حَدِ پُس اولش چو و اُشگت: "پُسم، اراز اُباغ انگور اُچا و آنکا گر بکو." ۲۹ انا جواب اُشد: "ناچام." ولی بعد نظرش عوض اُشکه و چو. ۳۰ باشو حَدِ پُسیدوش چو و هم شُ انا هم گت. پُسش جواب اُشد: "اُچام، آقا،" ولی نچو. ۳۱ کدوم یکی از آن دوتا پُسیا خواسته باشو اُنجوم سُده؟» انايا جواب سُناد: «اُولی.» عیسی شُ انايا گت: «حکیکتا اُ شما اُگام، خراجگیریا و فاحشه یا کبل از شما اُ پادشاهین خدا اُجت. ۳۲ چون یحیی اُم و ره اِکه چینا صالح بی شُ شما نیشود و شما اُ انا ایمون تِنئو، ولی خراجگیریا و فاحشه یا ایمون سُئو. شما حتی بعد از اِکه اِچی یه واهم تُدی، نظرتو عوض تَنیکه و اُ انا ایمون تِنئو.

مَثَل باغبنی شَریر

۳۳ «اُ مثلی دِگه گاش گر بکنی. صاحب زَمینی یَک باغ انگوری نَک اُشکه و دوزش حصار اُشگشی. انا یَک حوضی اُسی له کِرده انگور و برجی اُسی نگهبونی نَک اُشکه. بعد باغ انگورا شُ چننا باغبو اجاره د و خوش اُ یَک مملکت دِگه چو. ۳۴ وَختی موگه اُجده تَمُرش رسی، نوگریاش سُحدِ باغبُنیا فِرست تا سَهْمُش از میوه باغ تحویل بَگرت. ۳۵ ولی باغبُنیا اُ نوگریاش سُگرت، شُن یکی زاد و پَکیدو سُگشت و پَکیدو هم سَنگسار سُکه. ۳۶ صاحب باغ دَفیدو، نوگری بَشته سُحدِ انايا فِرست، باغبُنیا خود انايا هم، هَمونا رفتار سُکه. ۳۷ اُخرش پُسش سُحدِ باغبُنیا فِرست و شُ خوش گت: "حَرمت پُسم نِگه اَکنت." ۳۸ ولی وَختی باغبُنیا پُسا سُدی، شُن یه گت: "اِ وارِته، بِلگی اُشِبکِشِم ت میرائش اُ اما بَرسه." ۳۹ پَ انا سُگرت و از باغ انگور سُندر که و سُگشت. ۴۰ اَله وَختی صاحب باغ انگور بیاد، خود اُن باغبُنیا چه اَکو؟» ۴۱ انايا شُن عیسی گت: «اُ اُن بی وجدانیا، و بی رحمی نابود اَکو و باغ انگورا اُ باغبُنیا دِگه ای اجاره اَد که سَهْمُش موگه فصل میوش، سَتت.»

۴۲ عیسی شُ انايا گت: «مَ هِسوَخت تی کتاب زبور تَنخوادِ که،

«مَ سَنگی که معماریا رَد سُکه،

سَنگِ اِصلینِ ساختمون بُد.

خداوند اِینا اُشکِرِد

و تی نظر اَما عَجیبه.

٤٣ پَ اُشما اگام که پادشاهین خدا، از شما گِرتَه اِبِه و اُ مردمی دَد اِبِه که ثمرَه انا هاتِت. ٤٤ هرگه لی اِسنگا بَفِتِه، تَگه تَگه اِبِه، و هر وخت اِسنگا لی کسی بَفِتِه له شَدکو.»

٤٥ وَختی کاهینی گپ و عالمی فِرگه فَرِیسی مَثَلِی عیسی شُشُنفت، شُدانِست که عیسی دریا زَه اَنایا حرف رَتا. ٤٦ و با اِکِه اَزْدُم اِ هادِت که اُ عیسی بِگِرت، ولی از جماعت شوآتِرسی، چون اَنایا اُ عیسی یِک پیغامبر شوآدانِست.

۲۲

مَثَلِ عَیْش

١ عیسی دَفیدو وَ مَثَلِ خود اَنایا حرف اُشزاد و اُشگت: ٢ «پادشاهین اَسَمو، چُنِ شاهِی امانه که اِیسی پُشش عَیْش اُشگِرت. ٣ پادشاه اُ نوگریاش اَزْدُم کِیسی اُشفِرِست که اِیسی عَیْش دعوت اُشکِرِستاد، ولی اَنایا شُنائِست بِلِگت. ٤ دَفیدو اُ نوگری دِگه اُشفِرِست و اُشگت: ”اُ کِیسی که دعوتِ بِگائی: بِیِنِی سَفَرَم اَمادَه اُمکِرِد، گاویا و گوسالَه اِی پَرواریم مُ کارد دَد و هَمَه چی اَمادَه. اُ عَیْش بِلِگی.“ ٥ ولی اَنایا اِعتنا شُنیکه و هر یِک اَزْدُمبالَه گِر خوش چو، یِکی اُ سِر زَمِیش و یِکیدو اُ سِر کاسِبِیش چو. ٦ بَکِیه هَم اُ نوگری پادشاه شُگِرت و وَ زشتی خود اَنایا رفتار شُکِه و شُگشت. ٧ پادشاه تَریخ بو، لَشکریاش اُشفِرِست و اُن کاتِلِیهوا نابود اُشکِه و شهرشو تَش اُشزاد. ٨ بعد پادشاه شُ نوگریاش گت: ”عَیْش اَمادَه، ولی اَنایاکه دعوت بُدستادِت لِیاگت شُنهاد. ٩ پَ اُ جادَه اِی اِصلی اُچی و اُ هرگه تَناجو اُ عَیْش دعوت بِکِی.“ ١٠ م نوگریهوا هَم اُ سِر جادَه اِیا چِدِت و اُ هرگه شُناجو، چه خوب و چه بد، اُمَرَه خوشو شُو. پَ عَیْش پُر مَهمو بو.

١١ «ولی وَختی که پادشاه اِیسی دیدن مَهمونیا اُ داخل اَم، اَنکا مردی اُشدی که جُمَه عَیْش شُبار نِکِرِستاد. ١٢ پادشاه از انا اُشپُرسی: ”رَفیک، چِینا بدون جُمَه عَیْش اُکا اُنْدِستِش؟“ م مردا جوابی اُشْنهاد. ١٣ م موگوا پادشاه شُ نوگریاش گت: ”دست و پاش و ابانی، و شُ تِی تاریکِن دَر هُبِی، جِی که گِریخ و دُدو گروچه هَه.“ ١٤ اِیسی که دعوت بُدیا بُری هِت، ولی انتخاب بُدیا کامت.»

خِراج دَد اُ امپراطور روم

١٥ م موگوا عالمی فِرگه فَرِیسی چِدِت و نقشَه شُگشی که چِینا اُ عیسی وَ حرفی

خوش اُدام هُبَيْت. ^{۱۶} آنایا اُ شاگردیاشو اُمَرَه طرفداری هیرو دیس شُن حِدِ عیسی فرست و شُگت: «استاد، اَدانِم که تو اَدام و لَمی هِش و رَه خدا رو و درستی یاد آتِش و از کسی تِرسی اُتئی، اِسی که اُ شَکَل و ظاهر کسی چَش ناکِش. ^{۱۷} پَ نَظَرُت اُ اَمَا یِگَه؛ شَرا رِوائِه که اُ امپراطور روم باج و خَراج هاتِم یا نَه؟» ^{۱۸} ولی عیسی که از نیت بَد آنایا با خبر هاد اُ شُگت: «اُی ریاکاریا، اُسی چه امتحانم کِردای؟ ^{۱۹} یک سگه که و انا خَراج اُتئی، اُ ما نِشو هاتی.» آنایا یک دینار شُن انا د. ^{۲۰} عیسی از آنایا اُشپُرسی: «لِی اُ شَکَل و اسم کِی؟» ^{۲۱} آنایا جواب شُناد: «امپراطور روم.» م موگوا عیسی شُن آنایا گت: «پَ مالِ امپراطورا اُ امپراطور هاتی و مالِ خدا رو اُ خدا.» ^{۲۲} وختی آنایا اُ حرفا شُشُفَت حیرون بُدِت، اُ عیسی ول شُکِه و چِدِت.

سؤال صَدوقِنیا دربارَه زنده اَبَدَه مُردِیا

^{۲۳} م رازا، عالی فرگه صَدوقی حِدِ عیسی اُنِدِت، صَدوقِنیا زنده اَبَدَه بعد از مرگا حاشا شو اِکِه، آنایا از عیسی سؤالی شُکِه، ^{۲۴} و شُگت: «استاد، موسی پیغامبر اُشگتِه که: ”اگه یک مردی بَمِری و بَچ و باری اُشَنِیه، کاکشو باید اُ م پوهوا بَگِر تا نَسلی اِسی کاکشو هُنِسِه.“ ^{۲۵} اَلَه بِن اَمَا هَفتا کاک هادِت. کاکِی اُولیشو زَن اُشکِه و بدون اِکِه بَچ و باری اُشِبِه مُرد، پَ بَوش اِسی کاکشو اُشَنَه. ^{۲۶} دوُمی و سوُمی، تا هفتمین کاک هَمینا بو. ^{۲۷} بعد از هَمَه آنایا، اُن زنا هم مُرد. ^{۲۸} اَلَه اینایا موگه اِی که مُردِیا زنده اَدَبِت، انا زِن کدوم یکی از هفتا کاکِیه؟ چون آنایا هَمَشو، اُن زنا شُگِرِستاد.»

^{۲۹} ولی عیسی شُن آنایا جواب د: «شما اشتباه اِکئی، اِسی که نه نوشته ئی مكدسا اَدانی و نه کُدرت خدا رو! ^{۳۰} چون موگه اِی که مُردِیا زنده اَدَبِت، آنایا نه زَن اِکِنِت و نه شو اِکِنِت، بلکه چُن فرشته ئی اِسمو هت. ^{۳۱} ولی دربارَه زنده اَبَدَه مُردِیا، م تَنخوادِ که خدا شُن شما چه گتِه؟ ^{۳۲} خدا اُشگتِه که، ”ما هام خدای ابراهیم و خدای اِسحاک و خدای یَعکوب.“ خدا، خدای مُردِیا نی، بلکه خدای زندیا ئِه.» ^{۳۳} جماعت وختی اُ حرفیه و شُشُفَت، از تعلیم انا حُشکشو اُشَراد.

گاترین حُکم

^{۳۴} وختی قَرِیسِنیا شُشُفَت که عیسی چینا و جوابش دهن صَدوقِنیا شابَسِتِه، دوریه جمع اَبُدِت. ^{۳۵} یکی از آنایا کِه کاضِن شریعت هاد، و اِنیتنا که اُ عیسی

امتحان پڪو، از آنا اُشپُرسی: ۳۶ «آی استاد، کدوم یکی از حُکمی تورات از هَمه گاتَبه؟» ۳۷ عیسی جواب اُشد: «خاطر خداوند خدات و تموم دلت، و تموم جوئ و تموم فکرت اُتبئه.» ۳۸ اُولین و گاتَبین حُکمہ. ۳۹ دوّمین حُکم هم چُن حُکم اُولیه: «خاطر هُمسادت چُن خوت اُتبئه.» ۴۰ اِ دوتا حُکم، اساس کِل تورات و نوشتَه ئی پیغامبریاہ.»

مسیح پُسی کی؟

۴۱ وختی که فریسنیا دوریه جمع اُبدستادت، عیسی از آنا یا یک سوالی اُشپُرسی ۴۲ و اُشگت: «نظر شما درباره مسیح چئه؟ آنا پُسی کی؟» آنا یا جواب سُناد: «پُسی داوود پادشاه.» ۴۳ عیسی شُ آنا یا گت: «پ چینا ئه که داوود اُ واسطه روح خدا، اُ مسیح، خداوند جار آزاد و اِگه: ۴۴ «خداوند شُ خداوند ما گت:

«اُ دست راست ما هنی،

تا وختی که دشمنیات ت زِر پا هُبیام.»

۴۵ پ اِگه داوود اُ آنا «خداوند» جار آزاد، چینا مسیح پُسی داوود؟» ۴۶ هسکه اُشیشابو یک کلمه هم اُ آنا جواب هاد و بعد از آن رازا، دِگه کسی جرأت اُشیکه سوالی از عیسی پڪو.

۲۳

واي و حال تو

۱ م موگوا عیسی شُ جماعت و شاگردیاش گت: ۲ «معلمی تورات و عالمی فرگه فریسی جی موسی پیغامبر اُدايت. ۳ پ چي که اُ شما اگائت اُنجوم هاتی و اُجا بیاری؛ ولی گری که آنا یا اِکیت شما مِکِی! چون آنا یا چي که اُ مردم اگائت، خوشو اُنجوم نایت. ۴ آنا یا باری ساگنی که گشدش سختیه، اَدبانت و اُ لی کول مردم اَنِست، ولی خوشو حاضر نِهت اُسی حرکت دده آن باریهوا حتی کَلیکشو تَکون هایت. ۵ هر گری که اِکیت اُسی اِئه که اُ چش مردم بَلِگت: آنا یا نوشتَه ئی مکدساتی جا دعایی اَنِست و اُ باهی و پشانشو اَدبانت و چِگِ عباشو دراز نک اِکیت. ۶ آنا یا دوست شُهه تی مهمونیا بَرئه مجلس هُنیت و تی عبادتگاهیا بهترین جا شُهه. ۷ و مردم تی کوچه و بازار اُ آنا یا سلام بَکیت و اُ آنا یا «استاد»

بِگائِت. ^۸ ولی شما مہری کسی اُ شما "استاد" بیگہ، چون فکط یک استاد تھے، و ہمتو اُمربیہ کاک ہی. ^۹ اُ ہسگہ ہم لی زمی "با" مگائی، چون فکط یک با تھے، کہ تی آسموئہ. ^{۱۰} و مہری کسی "معلم" تیبگہ، چون فکط یک معلم تھے کہ مسیحہ. ^{۱۱} آناکہ بین شما از ہمہ گپتہ، باید نوگرتو بہ. ^{۱۲} ہرگہ خوشا گپ بکو، کوچک ابہ و ہرگہ اُ خوش افتادہ بکوگپ ابہ.

^{۱۳} «وای وای و حالتو ای معلمی تورات و فریسنیا! ای ریاکاریا! چون شما در پادشاہین آسیمونا، از لی مردم آدبانی؛ نہ خوتو داخل اچی و نہ اہری گیبی کہ شئیہ، داخل اُجت. ^{۱۴} «وای و حالتو ای معلمی تورات و فریسنیا، ای ریاکاریا! چون شما از یک طرف خونہ پوہیا چپو اکی و از طرفیدو و خاطر اکہ اُ خوتو خش نشو ہاتی دعاتو طولانی اکی. آسی ہم، مجازاتِ شما بُری سختہ ابہ ^{۱۵} «وای و حالتو ای معلمی تورات و فریسنیا، ای ریاکاریا! آسی کہ شما دریا و حُشکیا اگردی تا یک نفر مرید خوتو بکنی و وختی آن آداما مرید شما بو، اُ آنا دو برابر بستہ از خوتو، لایکِ جہنم اکی.»

^{۱۶} «وای و حالتو ای راہنمائی کور، کہ آگائی: "اگہ کسی اُ معبد گسام واخہ مشکلی نی، ولی اگہ اُ طیلای معبد گسام واخہ، باید لی گسامش وامانہ. ^{۱۷} ای نادونی کور! گدوم مُہمتتہ؟ طلا یا معبدی کہ اُ طلا مکدس اکو؟ ^{۱۸} و ہم آگائی کہ: "اگہ کسی اُ گربونگاہ گسام واخہ، مشکلی نی، ولی اگہ اُ گربونی کہ لی گربونگاہ گسام واخہ، باید لی گسامش وامانہ." ^{۱۹} ای کوریا! گدوم مُہمتتہ؟ گربونی یا گربونگاہ کہ اُ گربونی مکدس اکو؟ ^{۲۰} پ کسی کہ اُ گربونگاہ گسام آدخہ، اُ گربونگاہ و ہرچی کہ لی آنائہ گسام شاخرد. ^{۲۱} و ہرگہ اُ معبد گسام آدخہ، اُ معبد و خدای کہ تی آنا آدمانہ گسام شاخرد. ^{۲۲} و ہرگہ اُ آسمو گسام آدخہ، اُ تخت خدا و خدای کہ لی آنا آنی گسام شاخرد.»

^{۲۳} «وای و حالتو ای معلمی تورات و فریسنیا! ای ریاکاریا! آسی کہ شما حُکم دہیک ددہ توراتا حتی آسی نعناع و شود و زر، انجوم آتی، ولی تی حُکمی مُہمتتہ تورات کہ عدالت، رحمت و اماننداریہ، کوتاہی اکی. واجبہ کہ اُ ایا انجوم ہاتی بدون اکہ تی آنا کوتاہی بکنی. ^{۲۴} آئی راہنمائی کور! شما اُ پشہ از صافی رد اکی، ولی اُشتر اُ زیر آتی!»

^{۲۵} «وای و حالتو ای معلمی تورات و فریسنیا، ای ریاکاریا! آسی کہ شما در پبالہ و صحنہ پاک آدکینی، ولی داخلش پُر از طمع و ناپہیزیہ. ^{۲۶} آئی فریسنی کور، اول داخل پبالہ و صحنہ پاک اکی، کہ دُرش ہم پاک آدبہ.»

۲۷ «وای و حال تو آی معلمی تورات و فریسنیا، آی ریاکاریا! آسی که شما چُن گبری هی که سفیدکاری سُکِرِد و از دَر جوهو اَ نَظَر آدا، ولی داخلش پُر از استخونِ مُردِیَا و هَمَه نوع چِی پِی نجسِه! ۲۸ هَمینا هم شما از دَر آدام صالحی اَ نَظَر دِی، ولی داخل تو پُر از ریاکاری و گری بَد.

۲۹ «وای و حال تو آی معلمی تورات و فریسنیا، آی ریاکاریا! آسی که شما آسی پیغامبریا مَکَبَرَه نَک اِکِنی و گبر آدامی صالحا جوهو اِکِنی ۳۰ و اِگائی: «اگه تی زَمونِ بابِیامو زندگی مواکِه، هِسوخت تی لِتِنَه خون پیغامبریا خود آنایا شریک نابُدِم.» ۳۱ پَ اینا، و ضد خوتو شهادت آتی که بَچی کیسی هی که ا پیغامبریا سُکُشت. ۳۲ اَلَه که اینایه، پَ گری که بابِیاتو شروع سُکِه، شما تَموم بَکِنی. ۳۳ آی ماریا! آی تخم و تَرَکِه اَفَعِنِیا! چینا از مجازات جهنم اِگروخی؟ ۳۴ آسی که ما آسی شما پیغامبریا و آدامی حکیم و معلمی تورات اَفِرستام و شما ا بعضی از آنایا اِکشی و ا صلیب اِکِنی، ا بعضیا تی عبادتگاهیا شلاق اَزنی و شهر و شهر اچی و ا آنایا ازار و اذیت اِکِنی. ۳۵ پَ خون هَمَه آدامی صالح که لی زِمی لِتِه تَن گَرِدِئِه، از خون هابیل صالح تا خون زکریا پَس بَرخیا، که ا انا بین جی مَکَدَس معبد و گربونگاه تُکُشت. ۳۶ حکیکتا ا شما اگام، هَمَه ا چِی یه و ا سِر ا نَسلا آدا.

۳۷ «آی اورشلیم، آی اورشلیم، آی شهری که ا پیغامبریا اِکَشش و ا آنایابی که حَداَت فِرستَد اِبَت سنگسار اِکِنش! چند دَفَه مئِست چُن مرغی که ا چیکِکِیاش زِر فلیاش جمع اَدکو، ا بَچیات یکجا جمع اِکِنام ولی تو اَتناهِست! ۳۸ بِنی، خونتو خالی و مَتروک اَمود. ۳۹ آسی که ا شما اگام که دِگه اَمناپنی تا موگه ای که بَگائی: «مُتبارکِه اناکِه و اسم خداوند آدا.»

۲۴

نشونیه تموم بُدِه ا دُنیهوا

۱ عیسی از معبد دَر اَم، هَمینا که اچو، شاگردیاش سُحَد اَنِدت تا ساختمونی معبدا شُ نَشوِت. ۲ ولی عیسی شُ آنایا گُت: «هَمَه ا چِی یه و ا دِداي؟ حکیکتا ا شما اگام، سَنگ لی سَنگی اَنامانِه، بلکه هَمَه اَبَرئی.»

۳ وختی عیسی لی کاو زیتون اداستاد، شاگردیاش تی خلوت سُحَد اَنِدت و سُگُت: «ا ا ما بَگِه ا اِتفاکِیهوا کِی اَفِتِه و نشونِه اَنَدِه تو و تموم بُدِه ا دُنیهوا چِئِه؟» ۴ عیسی شُ آنایا جواب د: «خواستو بِه تا کسی گمراه تُنکو. ۵ چون

خیلیا و اسم ما اَدِیت و اگاِیت، "ما مسیح موعودام" و اخیلیا گمراه اَکِیت. ^۶ شما دربارَه جنگیا اشناوی و خبر جنگیا اگاشتو اَرِسِه. حواستو به که پریشون نی، اسی که باید اِ اتفاکیه و اِ بَفتِه، ولی هَنو آخر زَمون نی. ^۷ اسی که ملتی وُضد ملتی دِگه و پادشاهنی وُضد پادشاهنِ دِگه بلند اَدِبه، و تی جی مختلف گَحَطِنیا و زلزله یَا ادا. ^۸ ولی هَمَه اِیا فکَط شروع دردی زایمونه. که فاصلَه بین دَرِدیا، کامته و کامته اَدِبه.

^۹ «تی آن زَمونا تَن تحویل اَیت تا بُری مصیبت بَگشی و تو اَگشت، و هَمَه ملتیا و خاطر اسم ما از شما متنفر اَبت. ^{۱۰} تی آن زَمونا خیلیا ایمونشو از دست اَیت و اِیه خیانت اَکِیت و از یه متنفر اَبت. ^{۱۱} بُری پیغامبری داووی اَدِیت، و اخیلیا گمراه اَکِیت. ^{۱۲} بدی اِگد زیاد اِبه که محبت بُری از آدمیا اِیه سَرِد اَدِبه. ^{۱۳} ولی هرگه تا آخر طاگت بیار نجات پیدا اکو. ^{۱۴} و اِ خبر خَش پادشاهنِ خدا تی کَلِ دنیا اعلام اِبه تا شهادتی اسی هَمَه ملتیا به، و م موکوا دنیا اِ آخر اَرِسِه.

^{۱۵} «پ موگه ای که تَدی آن نابود کنندَه زشت و نجس که دانیا پ پیغامبر دربارش اَشگتِه، تی جی مکدَس معبد شَنَد- (پهر خواننده بَفهمه) ^{۱۶} م موگوا کسی که تی منطکه یهودیه هِت، ا کاویا بَگروخت؛ ^{۱۷} کسی که لی بوئه، اسی اَسِسْتَه چی که تی خونشَه زیر نیاد؛ ^{۱۸} و کسی که سِر زَمیه، اسی اَسِسْتَه عباش اَنگَرِد. ^{۱۹} وای و حال زینی که تی آن رازیا، حامله هِت و زینی که شیر اَیت! ^{۲۰} دعا بکنی که گروختو تی زَمستو یا راز شنبه مکدَس نِه. ^{۲۱} چون تی آن زَمونا، اینا مصیبت گاتی ادا که چُن انا از شروع دنیا تا الان اتفاق نِفَتِد، و هِسوخت هم اتفاق نافتِه. ^{۲۲} اگه آن رازیه و ا کوتاه انا بو، هیچ آدمی جون سالم شَدَر نابو. ولی و خاطر کسی که انتخاب بُسِت، آن رازیه و ا کوتاه اَدِبه.

^{۲۳} «تی آن زَمونا، اگه کسی ا شما بَگه، "بِینی، مسیح اِکائِه!" یا "اَنکائِه!" باور مَکِنی. ^{۲۴} اسی که مسیحی داووی و پیغامبری داووی اَدِیت، نِشونَه یَا و معجزه یی گاتی اَنجوم اَیت تا اگه بَبه، حتی ا کسی که انتخاب بُدِسِت هم گمراه بَکِیت. ^{۲۵} بِینی، جلو جلو م شما گتِه. ^{۲۶} پ اگه ا شما بَگائِت، "بِینی مسیح تی بیابونه" اَنکا مچی و اگه بَگائِت، "بِینی مسیح تی جی کَلتِه،" باور مَکِنی. ^{۲۷} چون هَمونا که داصَه از شَرک اَسَمو آزاد و نورش تا غرب اَرِسِه، اَنده پُسِ انسان هم اینا اِبه. ^{۲۸} هر جا لاشَه ای به، لاشخوریا هم اَنکا جمع اَدِیت.

^{۲۹} «جُخو، بعد از مصیبت آن رازیا

» "خورشید تاریک اَدِبه"

و ماه دِگه نور ناد؛

اِسْتَرْتِيا از اَسِمُو اَفْتِيت،

و گُدرتِي اَسِمُونِيا اَلرَزْتِ.

۳۰ م موگوا نشونَه پُسِ اِنسانِ تِي اَسِمُو ظاهر اَبِه و هَمَه طايِقَه يِي لِ يِ زِمِي ماتام اِگَرْتِ و اُپُسِ اِنسانِ اَبِنْتِ كِه وَ كُدرتِ و شِكوه و جلالِي گاتِ لِ اَبِرِي اَسِمُو اَدَا. ۳۱ اَنَا اُفَرَشْتِياش وَ صَدَايِ بَلِنْدِ شِپورِ اَفَرِسْتِ و اَنايا اُ اِنْتِخابِ بُدِّي اَنَا از چِهار گوشَه دِنِيا، از اِرُو تا اَنراوِ اَسِمُو جَمعِ اَدَكِنْتِ.

درسی از درخت انجیر

۳۲ «از درخت انجیر اِ درسایِ بَگِری: تا شاخَه يِي اَنَا جَوونَه اَزادِ و بَرگِ اَدَه، اَفَهَمِي كِه تاوستو نَزِيكِه. ۳۳ پَ هَمِينا هَم، وَ خَتِي هَمَه اِ چِي يَه وَا تُدِي، بَفَهَمِي كِه اُنَدَه پُسِ اِنسانِ نَزِيكِه، دُمِ دَر. ۳۴ حَكِيكْتَا اُ شِما اِگام، تا هَمَه اِ اِتفاكِيه وَا نِفْتَه اِ نَسلا از بِنِ نَاجَه. ۳۵ اَسِمُو وِ زِمِي از بِنِ اِچَه وِلي حَرِفي ما هِسوَختِ از بِنِ نَاجَه.

کسی از آن راز و ساعتا خبر اَشنی

۳۶ «هَسگَه غِیر از بايِ اَسِمُونِی اَن رازِ و ساعْتا نادانَه؛ حَتی فَرشْتَه يِي اَسِمُو و پُسِ هَم از اَنَا خَبَرِ شُنِي. ۳۷ اُنَدَه پُسِ اِنسانِ هَم چِنِ رَمونِ نوحِ اَبِه. ۳۸ اَبِي كِه تِي اَن رازِيا، گَبَلِ از اِكِه طيفو بِياد، تا رازِي كِه نوحِ سُواری كَشْتِي بو، مَرْدَمِ شوآخَه و شوآدخَه، زَنِ شوآكِه و شو شوآكِه، ۳۹ و شُنادانِستِ كِه چَه اَبِه، تا اِكِه سِیلِ اُمِ و اُ هَمَه اَنايا خُودِ خُوشِ اُشبو. اُنَدَه پُسِ اِنسانِ هَم اِینا اَبِه. ۴۰ تِي اَن رَمونا از دوتا مَرْدِي كِه سِرِ زِمِي هِت، يِكِي اَبِرْتِ و اُ يِكِيْدو اَنِستِ. ۴۱ و از دوتا زَنِي كِه اُمَرِيَه هاسِ اَكِنْتِ، يِكِي اَبِرْتِ و اُ يِكِيْدو اَنِستِ. ۴۲ پَ بِيدارِ وَا مَانِي، چُونِ نادانِي خُداوندِ شِما چَه رازِي اَدَا. ۴۳ وِلي اِنا بَدانِي كِه اِگَه اَرِبابِ خُونَه شُدانِستِ چَه ساعْتِي از شُو دُزِ اَدَا، بِيدارِ اَدَمودِ و اُشناهِشتِ خُونَشِ دُزِ بَزادِ. ۴۴ پَ شِما هَم بَايدِ اَمادَه بِي، اَبِي كِه پُسِ اِنسانِ، تِي ساعْتِي اَدَا كِه اِنْتِظارِشِ شُنِي.

۴۵ «اَن نوگَرِ و فادارِ و دانا كِي كِه اَرِبابُشِ اَنَا شِ وِرِ سِرِ اهلِ خُونَشِ نَدِ تا سِرِ وَختِ اُ اَنايا خُوراکِ هاد؟ ۴۶ خُوشِ وَحالِ نوگَرِي كِه وَختِي اَرِبابُشِ اَدَا، بِيْنِه اَنَا سِرِ گَرِشَه. ۴۷ حَكِيكْتَا اُ شِما اِگام، اَرِبابُشِ اَنَا وِرِ سِرِ هَمَه مالِ و مِناْلُشِ اَنِسَه. ۴۸ وِلي اِگَه اَن نوگَرِ شُرورِ بَه و اُ خُوشِ بِيگَه كِه «اَرِبابُمِ وِرگارِ شاكِرِدِ»، ۴۹ و شُرُوعِ اُ زادَه نوگَرِي دِگَه بِكُو، و خُودِ عَرَكَ خُورِيا بِيخَه و واخَه، ۵۰ اَرِبابِ مِ نوگَرِ تِي

رازی که آنا انتظارش اُشنی و تی ساعتی که نادانیه آدا! ^۱ و اُ آنا تِگه تِگه آکو و خود ریاکاریا، اُ یکجا اُبی، جی که گریخ و دُ دو گروچه هه.

۲۵

مَثَل دِه باکره

۱ «پادشاهین آسیمو چُن دِه تا دُتِ باکرته که زفیکي بئو هیت، آنایا چراغیاشو سُناسیه و اُ جلوو دُما چِدیت. ^۲ پنج نفر از آنایا نادون و پنج نفر دِگشو دانا هادیت. ^۳ دُتی نادون چراغیاشو سُناسیه، ولی روغن اُمزه خوشو سُنبو. ^۴ ولی دُتی دانا، اُمزه چراغیاشو ظرفی پُر از روغن هم سُبو. ^۵ وختی دُما وِرگار شاکه، هَمه چَشیاشو ساگی بو و شُن خُو چو. ^۶ ولی نصف شو، صدای بلندی اُم که شُگت: ”دُما اُندا! شُ جلو اُچی!“ ^۷ م موگوا هَمه آن دُتی باکره آباُدیت و چراغیاشو آماده شُکه. ^۸ نادونیا شُن دُتی دانا گت: ”هیلی از روغنیاتو اُ اما هاتی، چون چراغیامو خاموش اُدا.“ ^۹ ولی دُتی دانا جواب شُد: ”اُ روغنی که مَهه آبی اما و شما بَس نابه. بَهتته حدِ فروشندیا اُچی و آبی خوتو روغن بَخلی.“ ^{۱۰} وختی که آنایا آبی خِلدیه روغن اُچِدیت دُما اُم و دُتی که آماده هادیت، اُمزه آنا اُ عیش چِدیت و در بَسته بو. ^{۱۱} بعد از آنا، باکره دِگه هم رَسِدیت و شُگت: ”سرور اما، سرور اما، دَر مُزُلو واز بکو!“ ^{۱۲} ولی دُما شُ آنایا گت: ”حکیکتا اُ شما آگام، تُناشناسام.“ ^{۱۳} پ حواستو به، آبی که شما نه از آن رازا خبر تهه و نه از آن ساعتا.

مَثَل قَنطاریا

۱۴ «پادشاهین آسیمو چُن مَرَدیه که شُست اُ سفر اُچه. آنا شُ نوگریاش جار زاد و مال و مینالش شُ تحویل آنایا دَ؛ ^{۱۵} اُ هر نوگر و اندازِه توانایش اُشد، شُ یکی پنجتا قَنطار دَ، شُ یکی دوتا قَنطار و اُ یکیدو هم یک قَنطار اُشد. م موگوا اُ سفر چو. ^{۱۶} م نوگری که پنجتا قَنطار اُشگرِتستاد، جُخو چو خود آنا گر اُشکه و پنجتا قَنطار دِگه سود اُشکه. ^{۱۷} هَمینا هم، آناکه دوتا قَنطار اُشاد، دوتا قَنطار دِگه هم سود اُشکه. ^{۱۸} ولی آناکه یک قَنطار اُشگرِتستاد، چو زعی اُشکاد و پول ارباُش کايم اُشکه.

۱۹ «بعد از بُری وخت، ارباب آن نوگریا اُم و شُست خود آنایا حساب کتاب

پکو. ۲۰ م نوگری که پنجتا قنطار اُشگرِتستاد اُم، پنج قنطار دِگه هم سَو و اُشگت: "ارباب، اُما پنجتا قنطار دَ، بفرما ا هم پنجتا قنطار دِگه که سود اُمکِرِد." ۲۱ اربابُش سُ انا گت: "آفرین، آی نوگر خَش و وفادار! اسی که تی یک چي کینگِه وفادار بُسِتیش، بُری چي یا ت دست اُتام، ادا و تی شادِن اربابُت شریک بِش!" ۲۲ نوگری که دوتا قنطار اُشگرِتستاد هم اُم و اُشگت: "ارباب، اُما دوتا قنطار دَ، بفرما ا هم دوتا قنطار دِگه که سود اُمکِرِد." ۲۳ اربابُش سُ انا گت: "آفرین، آی نوگر خَش و وفادار! اسی که تی یک چي کینگِه وفادار بُسِتیش، بُری چي یا ت دست اُتام، ادا و تی شادِن اربابُت شریک بِش!" ۲۴ نوگری که یک قنطار اُشگرِتستاد هم اُم و اُشگت: "ارباب، ما مدانست تو یک مرد سختگیری هَش، از جی که اُتَنیکِستِه جورُم اَکِنش و از جی که دونه اُتِنپاشِد جمع اَدکِنش، ۲۵ وَاطر هَم تِرَسدام و چدام قنطارُت تی زعی کایم اُمکه، بفرما ا هم مالت!" ۲۶ ولی اربابُش جواب اشد: "آی نوگر شرور و تَنبل! تو که تَدانست از جی که اُمَنیکِستِه جورُم اَکِنام و از جی که دونه اُمِنپاشِد جمع اَدکِنام، ۲۷ پ اسی چه پوَلُم ت صرافیا نَد تا وَختی از سفر اَدگِردام انا اُمَرِه سوَدُش اَپس گرام؟ ۲۸ پ قنطارا از انا واسهی، و اُناکه ده تا قنطار اُشه هاتی. ۲۹ چون ا هرگه اُشه، بشته دَد اَبه تا فراوون اُشبه؛ ولی اناکه اُشني، حتی م که اُشه هم، از انا گِرته اَبه. ۳۰ ا نوگر بی فایده‌وا، ا تاریکِن دَر هُبئی، جی که گریخ و دُو گروچه هه."

راز کیامت

۳۱ «موگه‌ای که پُس انسان تی شکوه و جلالش اُمَرِه هَمَه فرشتیا ادا، م موگوا لی تخت پُرشکوهُش اَنی. ۳۲ هَمَه ملتیا جلوو انا جمع اَدبِت، و انا چُن چِپنی که ا گهریا از پَهِیا جدا اکو، ا مردم هم اَزیه جدا اَدکو. ۳۳ انا ا گهریا طرف راستش اَنسه ولی ا پَهِیا طرف چِپش. ۳۴ م موگوا پادشاه ا کِسی که طرف راستش هت اگه: "شما آی کِسی که بامو برکتو اُشَدَد، بلگی و اَن پادشاهینا ا رث پِری که از شروع دنیا اسی شما آماده بُد. ۳۵ چون گُشنه هادام نُن ما خوراک د؛ تشنه هادام نُن ما هُو د؛ غریب هادام نُن ما جا د. ۳۶ لخت هادام جُمه نُنبار کِردام؛ مریض هادام، م تَر اُندی؛ تی زندان هادام، م دیدن اُندی." ۳۷ م موگوا آدابی صالح انا جواب اَت: "سرور اُما، کي گُشنه مُدِش و خوراک مُدِش، یا تشنه مُدِش و هُو مُدِش؟ ۳۸ کي غریب مُدِش و جا مُدِش و یا لخت مُدِش، جُمه مُنبار کِردش؟ ۳۹ کي مریض یا تی زندان مُدِش و ت تَر اُندیم؟" ۴۰ پادشاه ا

آنايا جواب آد: «حکيکتاً اُ شما اگام، هر گری که آسي یکی از کاگئی کينگلتیه ما نُکِه، آسي ما نُکِه.»^{۴۱} م موگوا پادشاه اُ کسي که طرف چپش هِت آگِه: «آي ملعونيا، از ما دور آبي و تي تَش آبدی اُچی که آسي ابليس و فرشتايَش آماده بُد. ^{۴۲} چون گشته هادام، خوراک تَن ما نَد؛ تشنه هادام، هُو تَن ما نَد؛ ^{۴۳} غريب هادام، جا تَن ما نَد؛ لخت هادام، جَمَه تَنبار نِکردام؛ مريض هادام، زندانی هادام، مُ تَر نندی.»^{۴۴} پَ آنايا هم جواب آت: «سرور اما، کي گشته يا تشنه، غريب يا لُخت، مريض يا تي زندان مُدِدش و اُ تو خدمت مُنِکِه؟»^{۴۵} م موگوا پادشاه جواب آد: «حکيکتاً اُ شما اگام، هر گری که آسي یکی از کاگئی کينگلتیه ما تُنِکِه، آسي ما تُنِکِه.»^{۴۶} پَ اِيا اُ مجازات آبدی اُچت، ولی آدامي صالح اُ زندگين آبدی.»

۲۶

نقشه کشته عیسی

۱ وَختی عیسی هَمَه اُ حرفیه و اُ تموم اُشیکه، شُ شاگردیاش گُت: ^۲ «آدانی که دو راز دِگه، عید پَسَخه و اُ پَس انسان تحویل آت ت لِي صلیب گشته بیه.»
^۳ پَ کاهنی گپ معبد و شیخی کوم، تی کاخ گپترین کاهن که اسمش قیافا هاد، جمع آبدت ^۴ و اُ مرییه نقشه سُکشی که وَ حُکِه بازی، اُ عیسی بگرت و اُشیکشت. ^۵ ولی آنايا سُگت: «نبايد اُ گرا تی رازی عید انجوم هاتم، نکو یک وَخت مردم شورش بکنت.»

عیسی تی بیت عَنیا

۱ وَختی که عیسی تی دِه بیت عَنیا خونه شَمعون جُدامی هاد، ^۷ زنی شُحد اُم، م زنا یک عطر بُری گرو که تی ظرف مرمري هاد اُمَرِه خوش شُوردستاد و موگه ای که عیسی سِر سفره اُداستاد، عطرا شُ لِي سِر عیسی لَت. ^۸ شاگردیا وَختی اِنَا شُدی بُری تریخ بُدت و سُگت: «اُ اسرافا آسي چیه؟ ^۹ آسي که شَبو اُ عطرا وَ کیمت گرو فِرته بیه و پولش اُ فخریا دَد بیه.» ^{۱۰} ولی عیسی که اِنَا شَدانست شُ آنايا گُت: «آسي چه اُ زنا ناراحت کِردای؟ آسي که اِزنا گر جُهنی آسي ما اُشکِرد. ^{۱۱} آسي که اُ فخریا همیشه خود خوتو تَهه، ولی اُ ما همیشه تُنی. ^{۱۲} اِزنا وَ لَتیه اُ عطرا لِي بدنم، اُ ما آسي دَفن آماده اُشکِرد. ^{۱۳} حکيکتاً اُ شما اگام،

هر جی تی کُل دنیا که اِ خبر خَش پادشاهینِ خدا اعلامِ بیه، گری که اِ زنا اَشکِردِ هم اِ یادش گتّه آیه.»

یهودا اِ عیسی خیانت اکو

^{۱۴} م موگوا یهودای اَسخَریوط، که یکی از دوازده شاگرد هاد، حَدِ کاهِنی گپ چو ^{۱۵} و شُ اِنایا گت: «اگه اِ عیسی تحویلتو هاتام، چه اِ ما اِتی؟» اِنایا سی سگه نُکره شُن یهودا د. ^{۱۶} از م لحظه‌وا، یهودا اَزْدُم فرصتی هاد تا اِ عیسی تحویل هاد.

شوم پَسخ خود شاگردیا

^{۱۷} اولین رازِ عید نُنِ فَطیر، شاگردیا حَدِ عیسی اُنِدِت و شُپُرسی: «کُ تَتِه شوم پَسخا اِسی تو آماده بَکِنِم تَ بَخورش؟» ^{۱۸} عیسی اَشگت: «اِ شهر حَدِ فُلان اِدام اُچت و اِ اِنَا بَگائِت: «استاد اِگه، وَخْتُم نَزیک اَبُد. شوم پَسخا خود شاگردیام تی خونه تو اُخوام.»» ^{۱۹} شاگردیا هَموناکه عیسی فَرمو اَشَدِستاد، اَنجوم شُد و شوم پَسخا آماده شَکِه.

^{۲۰} شوم بو و عیسی اُمَرِه دوازده شاگردش سِرِ سفره شَسِت. ^{۲۱} موگه‌ای که شوم شوآخه، عیسی اَشگت: «حکیکتا اِ شما اِگام، یکی از شما اِ ما خیانت اکو.» ^{۲۲} شاگردیا بُری غمگین بَدِت و یکی بعد از یکیدو از عیسی شُپُرسی: «سَروُم، ما مِ اِداما هام؟» ^{۲۳} عیسی جواب اَشَد: «اِنَاکِه دَسْتَش خود ما تی تاس اَشکِرد، مِ اِ ما تحویل اَد. ^{۲۴} اِپس انسان اِچه، هَموناکه تی نوشتِه ئی مِکَدَس دربارِه اِنَا نوشتِه بُد، ولی وای وَحال کسی که اِپس انسان تحویل دشمن اَد. اِسی اِن اِداما بهتّه هاد که هِسَوخت اَدنیا نِندِستاد.» ^{۲۵} یهودا، کسی که شُست اِ عیسی تحویل هاد، از اِنَا اَشپُرسی: «استاد، ماهام؟» عیسی جواب اَشَد: «تو اِنَا اَتگت!»

^{۲۶} وَختی که خوراک شوآخه عیسی نُنَا شاسِه و بعد از شکر کِرِد، تِگه اَشکِه و شُ شاگردیا د و اَشگت: «بِگری بَخوری، اِ بدن ما ئِه.» ^{۲۷} بعد عیسی پیالِه‌وا شاسِه و بعد از شکر کِرِد شُ اِنایا د و اَشگت: «هَمَه شما از اِ واخوری.» ^{۲۸} اِسی که اِ خون ما ئِه که وَ اِنَا اِ عهد تازه‌وا مَهر اِکِنام. خون ما لِئِه اِبه تا گناهی بُری از اِدامیا بَخشِد بیه. ^{۲۹} اِ شما اِگام که، دِگه از اِ تَمَرِه اِنگورا اِنَاخوام تا رازی که خود شما تی پادشاهینِ بایِ اِسمونیم، تَرَش واخوام.»

پیشگوئینِ حاشا کِرْدَه پَطْرُس

۳۰ آنایا بعد از اِکِه یک سرود حمد و ستایش شُخواد، ا طرف کاوِ زیتون ا رَه اَفْتَدِت. ۳۱ م موگوا عیسی شُ شاگردیاش گت: «اِشُو هَمَتو وِل مَکِنی. چون تی کتاب زکریایِ پیغامبر نوشته بُد،

«اُ چِپو اَزنام

و گهری گله پخش و پِلا اَبِت.»

۳۲ ولی بعد از اِکِه زنده اَبْدام، گِبِل از شما اُ منطکَه جلیل اچام.» ۳۳ پَطْرُس جواب اُشد: «حتی اگه هَمَه وِل اُتَبِکِنِت، ما هِسوخت وِل اُتَناکِنام.» ۳۴ عیسی شُ پَطْرُس گت: «حکیکتأ، ا تو اگام که هَم اِشُو گِبِل از بُنگ خروس، توسته دَفَه اُ ما حاشا اِکِنش!» ۳۵ پَطْرُس شُ عیسی گت: «حتی اگه لازم بَه خود تو بَمِرام هم، ا تو حاشا ناکِنام.» هَمَه شاگردیا هم اینا شُگت.

دعای عیسی تی باغِ جِئسیمانی

۳۶ م موگوا عیسی اَمْرَه شاگردیاش ا جی و اسم جِئسیمانی چو و شُ آنایا گت: «اگا هِنئی ت ما اچام اَنکا دعا بَکِنام.» ۳۷ عیسی اُ پَطْرُس و دوتا پُبی زیدی، اَمْرَه خوش اُشبو. انا غمگین و پریشون بو، ۳۸ بعد شُ آنایا گت: «جونم تا حد مرگ غمگینه. اگا وامانی و خود ما بیدار بی.» ۳۹ بعد عیسی هیلِی جلوتَه چو و لوشُ لِي زِمی نَه و اینا دعا اُشکِه: «اِی بایِ ما، اگه اِبَه بَهر اِ پِیالَه عذاب از ما بَگَدَر، ولی بارم خواستَه ما اَنجوم نِبَه بلکه خواستَه تو اَنجوم بِبَه.» ۴۰ بعد عیسی اُ حد شاگردیا اِگشت و اُشدی که آنایا خَتِستِت. پ شُ پَطْرُس گت: «تُناشابو یک ساعت خود ما بیدار وامانی؟ ۴۱ بیدار وامانی و دعا بَکِنی تا تی امتحان نِفَتی. حکیکتأ که روح مشتاقَه، ولی جسم جو اُشنی.» ۴۲ عیسی اِبی دومین دَفَه چو و اینا دعا اُشکِه: «اِی بایِ ما، اگه امکان اُشنی که اِ پِیالَه عذاب بدون اِکِه و اخورام از ما بَگَدَر، پ چی که خواستَه توئَه اَنجوم بِبَه.» ۴۳ دَفیدو عیسی اِگشت و اُشدی که آنایا خَتِستِت، چون چَشیاشو ساگی بُدستاد. ۴۴ پ دَفیدو اُ آنایا وِل اُشکِه و چو، و اِسی سَوَمین دَفَه م دعا و تکرار اُشکِه. ۴۵ بعد عیسی حد شاگردیا اَم و شُ آنایا گت: «هَنو خَتِستی و استراحت کِرْدای؟ بِنی ساعتی که تعیین بُدستاد نَزیکه و اُپس انسان دست گَنهکاریا تسلیم اِکِنِت. ۴۶ اِبابی، اچم. بِنی کسی که شُئَه اُ ما تحویل هادَه، اُندا.»

دستگیرنِ عیسی

^{۴۷} عیسی هَنو حرف شَراد که یهودا، یکی از آن دوازده تا شاگرد، اَمَرَه جماعت گاتی که وَ شمشیر و چُماق هادِت اُنَدِت. آنایا از طرف کاهِنی گپ و شیخی کوم اُنَدِستادِت. ^{۴۸} کسی که شُ عیسی خیانت کِه، شُ آنایا نِشونَه‌ای دَدِستاد و اَشکِستاد: «اُ آنایکه اَدبوسام، خوشه؛ اَشبِگری.» ^{۴۹} یهودا یَک راست اُ حَدِ عیسی اُم و اَشگت: «سلام، استاد!» و شابوسی. ^{۵۰} عیسی شُ یهودا گت: «آی رفیک، گری که اُنَدِستِش اَنجومش هاتِش اَنجوم هاد.» مِ موگوا آنایا اُنَدِت و اُ لی سِرِ عیسی لِیت و شُگرت. ^{۵۱} مِ موگوا، یکی از کِسی که اَمَرَه عیسی هاد، شمشیرش اَشکشی و ضَرَبَه‌ای شُ نوگر گپترین کاهِن زاد و گاشش اَشبلی. ^{۵۲} پَ عیسی شُ انا گت: «شمشیرت تی جاش هُنِس، چون هرگه شمشیر بکِشه، وَ شمشیر هم گشته آبه. ^{۵۳} گمون اکنش اَمناشابه الان از بای اَسمونیم اَمینَه که بشته از دوازده تا لشکر فرشته اُ کَمکم بفرست؟ ^{۵۴} ولی مِ موگوا، چینا نوشته‌ئی مَکدَس اُ اَنجوم اَرسه که اِگه باید اِ اِنفاکِیهوا بَفته؟» ^{۵۵} مِ ساعتا عیسی شُ آن جماعتا گت: «مِ ما راهزنام که وَ شمشیر و چُماق اَسی گِرتَم اُنَدِستی؟ ما هر راز تی معبد اَشستام و تعلیم مَد و نُیگرتام. ^{۵۶} ولی هَمَه اِ اِنفاکِیهوا اَفْتَد تا نوشته‌ئی مَکدَس پیغامبریا اَنجوم ببه.» مِ موگوا هَمَه شاگردیا اُ عیسی ول شُکِه، گروخت.

عیسی جلو و قیافا و شورای یهود

^{۵۷} بعد کِسی که اُ عیسی شُگرتستاد، انا شُنحدِ قیافا، گپترین کاهِن بو. اَنکا معلی تورات و شیخیا جمع اَبَدِستادِت. ^{۵۸} پَطْرُس دورادور اَزْدِمبالَه عیسی اچو تا اُ مَنسیرای خونه گپترین کاهِن رسی. پَ داخل چو و خود نگهبونیا شست تا بینه آخر اِ گرا چه آبه. ^{۵۹} کاهِنی گپ و هَمَه اعضای شورا اَزْدِمبالَه شهادت دارو وَضد عیسی هادِت تا اَشبِکِشت؛ ^{۶۰} با اِکه بُری شاهدهی داروی اُنَدِت، ولی آنایا دلیلی شُنانجو که شُشبابه اُ عیسی اُ مرگ محکوم بکِنِت. بلاخره دو نفر اُنَدِت و ^{۶۱} شُگت: «اِ مَردا اَشگت، ”ما مَشا به معبد خدا رو خراب بکنام و سه راز انا از نو نک بکنام.“» ^{۶۲} گپترین کاهِن آپابو و شُ عیسی گت: «هیچ جوابی ناتش؟ اِ چئه که اِ مَرديهوا وَضدت شهادت دَدات؟» ^{۶۳} ولی عیسی ساکت اَمود. گپترین کاهِن شُ عیسی گت: «اُ خدای زنده گسام تَتام، اگه تو مسیح موعود، پُس خدائش اُ اما بگه؟» ^{۶۴} عیسی جواب اَشَد: «تو اینا اَنگت! ولی اُ شما اگام که از اِ

به بعد، اُپس انسان اِپنی که اُ دست راست خدایِ کادر اُدائی و لی ابری آسمو ادا.»^{۶۵} م موگوا گپترین کاهن یگه جَمَش پَر اَشیکه و اَشگت: «کُفر اَشگت! دگه چه نیازی اُ شاهد مَهه؟ هَم الان کُفر گتَش تُشُنفت،^{۶۶} حُکم شما چِئه؟» انایا جواب سُناد: «لایک مَرگه!»^{۶۷} م موگوا انایا تُف شُن لی لویِ عیسی بست و سُزاد. مُشتی هم شُن زِر گاش انا آزاد،^{۶۸} و شواگت: «ای مسیح، اسی اُما پیشگویِ بکو! که شُ تو زاد؟»

پطرس اُ عیسی حاشا اُکو

^{۶۹} پطرس، دَر تی مَنسیرا اُداستاد. یِک کَنیز جَوونی شُحَد اُم و اَشگت: «تو هم اُمَره عیسی جلیلی هادش.»^{۷۰} ولی پطرس جُلوو هَمه حاشا اَشیکه و اَشگت: «نادانام چه گتاش!»^{۷۱} وختی پطرس اُ طرف دَر دالو چو. یِک کَنیز جَوونیدو اُ انا اشدی و شُ کِسی که وایستدستادِت گت: «اُ مَردا اُمَره عیسی ناصری هاد!»^{۷۲} پطرس دَفیدو حاشا اَشیکه و گسام شاخه که: «ما اُ مَردا ناشناسام.»^{۷۳} کامی بعدته، کِسی که اُنکا وایستدستادِت جلو اُنَدِت و شُن پطرس گت: «شکی نی که تو هم یکی از انایا هِس! اسی که از لهجَت معلومه!»^{۷۴} م موگوا پطرس شُ خوش لعنت کِه و گسام شاخه اَشگت: «ما اُ مَردا ناشناسام!» م لحظهوا خروس بُنگ اُشد.^{۷۵} پطرس حرفی عیسی شُیاد اُم که شُ انا گتستاد: «گبل از بُنگ خروس، تو سه دَفه اُ ما حاشا اَکِنش!» پطرس دَر چو و زار زار گریخ اَشیکه.

۲۷

اُ عیسی تحویل پیلاتس اُت

^۱ وختی صبح بو، هَمه کاهنی گپ معبد و شیخی کوم جمع اُنَدِت و اُمَریه شُور شُیکه که اُ عیسی بکُشت. ^۲ انایا اُ عیسی دست بَسته شُبو و شُن تحویل پیلاتس، فرموندار رومی د. ^۳ وختی یهودا، کسی که اُ عیسی خیانت اَشیکه، اشدی که اُ عیسی محکوم شُکرد، از کَرَدش پشیمون اُبو و سی سکه نُکره‌ای که از کاهنی گپ و شیخیا اَشگرتستاد شاپس د ^۴ و اَشگت: «گناه اُمکه، و خون یِک اُدام بی گناها تسلیم شما اُمکه.» انایا اُ یهودا جواب شُد: «اُ اما چه؟ خوت اَدانِش!» ^۵ پ یهودا

سگه ئی نُکره‌وا، تی معبد شُ لی زمی بَرَنه و از آنکا دَر چو، و چو اُ خوش آوزو اُشکه و اُشگشت. ^۶ ولی کاهنی گپ سگه ئی نُکره‌وا از لی زمی جمع سُناکه و سُگت: «شرعا روا نی که اِسگیا تی خزانه معبد هُبیم، اسی که ا پول خونه.» ^۷ پَ آنایا اُمزیه شور سُکه و خود آن سگیا، زمن کوزه‌گرا سُخلی تا اُ آنکا کبرستنِ غریبیا بکیت. ^۸ وَاخاطر هَم تا و اراز اُ آن زِمنا 'زمن خون' اگائت. ^۹ پَ اینا، چی که ارمیای پیغامبر اُشگتستاد، اَنجوم بو که: «آنایا سی سگه نُکره‌وا سُناسه، یعنی کیمتی که کوم اسرائیل شُن لی انا نه، ^{۱۰} و خود انا زمن کوزه‌گرا سُخلی، هَموناکه خداوند شُ ما فرمود.»

عیسی جلوو پیلانُس

^{۱۱} عیسی جلوو پیلانُس فرمونداریست. فرمونداری از عیسی اُشپرسی: «تو پادشاه یهودنیائش؟» عیسی جواب اُشد: «تو اینا اُتگت.» ^{۱۲} ولی موگه‌ای که کاهنی گپ و شیخیا، شُن عیسی تهمت اُزاد، عیسی هیچ جوابی اُشند. ^{۱۳} م موگوا پیلانُس شُ عیسی گت: «نِشُنفتاش چاد وِضدت شهادت دَدات؟» ^{۱۴} ولی عیسی جوابش اُشند، حتی اُ یک تهمت هم جواب اُشند، اوناکه فرمونداری بُری تعجب اُشکه.

^{۱۵} فرمونداری رسم اُشاد که موگه عید پَسَخ یک زندانی وَاخواست مردم سُنسه اُزاد بکو. ^{۱۶} تی م زَمونا زندانین معروفی و اسم باراباس هاد. ^{۱۷} پَ وختی که مردم جمع اُبدت، پیلانُس شُ آنایا گت: «که تَه اسی شما اُزاد بکنام، اُ باراباس یا عیسی که اُ انا مسیح اگائت؟» ^{۱۸} پیلانُس اُ حرفا وَاخاطر اُ اُزاد که شَدانست اُ عیسی از لی حسودی شُن تحویل انا دَد. ^{۱۹} از اُ گذشته، موگه‌ای که پیلانُس جی که حُکم سُکه اُداستاد، زنش پیغومی اسی انا اُشفرست که: «تو خود اُ مرد صالحا گری اُتیه، چون اراز دربارَه انا خُوی امدی که، بُری عذاب اُمگشی.» ^{۲۰} کاهنی گپ و شیخیا، اُ جماعت مُجاب سُکه تا سُبیه باراباس اُزاد بیه و عیسی نابود بیه. ^{۲۱} فرمونداری دَفیدو شُ آنایا گت: «تَه کدوم یکی از اُ دوتا اسی شما اُزاد بکنام؟» آنایا جواب سُناد: «اُ باراباس.» ^{۲۲} پیلانُس شُ آنایا گت: «پَ خود عیساپی که مسیح سُگائت، چه بکنام؟» آنایا هَمه سُگت: «لی صلیب اُشیکش!» ^{۲۳} پیلانُس اُگت: «اسی چه؟ م چه بدنی اُشکرد؟» ولی آنایا بلندته کال سُکه که: «لی صلیب اُشیکش!»

^{۲۴} پَ وختی پیلانُس اُشدی که نه تنها حرفش فایده‌ای اُشنی بلکه شورش بُدا،

فَرَمو اَشَدَ هُو بيارَت و جلوو چَش جماعت دستياش اَششو و اَشگت: «خون اِ
مَردا اِ گَردي ما ني. خوتو آداني!»^{۲۵} هَمَه مردم جواب سُنَاد: «خون انا اِ گَردي
اما و بَچ و باريامو به!»^{۲۶} پ پيلاَتس، باراباسا اسي انايا آزاد اَشِكه و فَرمو اَشَد اِ
عيسي سَلاق بَرنت و سَ تحويل دَ تا سَ صليب كِنت.

عيسي رِشخاند اَبه

^{۲۷} پ سريازي فَرموندار، اُ عيسي سُن صَحَن كاخ فَرموندار بو و هَمَه گروه
سريازيا دُورسُ جمع اَبَدت. ^{۲۸} انايا اُ عيسي لخت سُكِه و يك عباي سُرُخي سُنبار
كه. ^{۲۹} تاجي از خار نَك سُكِه و سُن لي بِيَر عيسي نَه و عصايي از ني سُن دست
راستس دَ. جلووش زانو شوآزاد و و رِشخاند سُن انا اُگت: «سلام، اِي پادشاه
يهودنيا!»^{۳۰} نَف سُن لي عيسي بَسَت و عصايي كه اَشباراد از دستس سُناسيه و
سُن سِر زاد. ^{۳۱} بعد از اِكِه اُ عيسي رِشخاند سُكِه، م عبا وا سُنزبار دَر اَتو و جُمَه
خوش سُنبار كه. بعد سُبُو تا سَ صليب كِنت.

اُ صليب بُدَه عيسي

^{۳۲} وختي كه تي ره هادِت، مردِي و اسم شَمعون كه مال شهر قيرِوان هاد، سُن
گير اَتو و مجبور سُكِه صليب عيسي بَبَه. ^{۳۳} وختي انايا اُ جِي و اسم جُلجُتا، كه
معنيس جِي جُمجَمَه، رَسِدت، ^{۳۴} سُن عيسي شرابي دَ كه مايع بَرِي تهري سُن
تِك هاد. ولي وختي عيسي مَرَه اَشِكِه، اَشناهِست واخه. ^{۳۵} موگه اِي كه عيسي
سُن صليب كه، سريازيا اسي تكسيم كِرَدَه جَمَش بين خوشو گَرَعَه سُبَسَت
^{۳۶} بعد انا سَسَت و نگهبوني سُد. ^{۳۷} انايا جُرم عيسي هم لي تَخْتَه اِي سُنوشت
و سُن وِر بِيَرش زاد كه: «اِنَّه عيسي، پادشاه يهودنيا.»

^{۳۸} م موگوا دوتا راهزن هم اَمَرَه عيسي اُ صليب بُدت، يكي طرف راست عيسي
و يكي دُ طرف چِش. ^{۳۹} كِبي كه از انا رد اَبَدت سُن عيسي دُشمو اَد و سِرشو
تَكُون شوآد و ^{۴۰} شوآگت: «تو كه تئست معبدا خراب بِكِنش و سه راز از نو نَك
بِكِنش، اُ خوت نجات هاد! اگه پُس خدائش از صليب زير بَد!»^{۴۱} هَمينا هم
كاهني گپ و معلمي تورات و شيخيا، اُ عيسي رِشخاند شوآكه و شوآگت: ^{۴۲} «اُ
بَكِيه نجات اَشَد، اَشناشابه اُ خوش نجات هاد! اگه پادشاه اسراييله، بهر الان
از صليب زير بيداد اما اُ انا ايمون اَدارم. ^{۴۳} م اُ خدا توكل اَشْهاد؟ پ اگه خدا
خاطرش سَه، بهر ت الان نجات شاد، چون انا اَشگت: «ما پُس خدا هام!»^{۴۴}
آن دوتا راهزني هم كه اَمَرَه عيسي اُ صليب بُدستادت، هَمينا اُ انا دُشمو

شواَد.

مرگ عیسی

^{۴۵} از ساعت دوازده پشین تا سه پشین، گل م سرزمینا تاریک بو. ^{۴۶} نزدیک ساعت سه پشین عیسی و صدای بلند کال اَشِکِه: «ایلی، ایلی، لَمَّا سَبَقْتَنی؟» یعنی «خدای ما، خدای ما، آسی چه ول اَتکِرِدِستام؟» ^{۴۷} مُشتی از کِسی که آنکا وایستدستادت وختی اِنَّا شُشُنُفْت، شُگت: «اِ مردا اُ الیاس پیغامبر جار زتا.» ^{۴۸} یکی از آنایا جِخُو شُخیزِکِه، ابری شتو و شُ تی شراب نُزُش بُدُ زاد، شُ سِرِ داری نَه و شُ جلوو دهن عیسی بوت واخه. ^{۴۹} ولی بکِیَه شُگت: «صبر بکِنی، پهر بِنِیم الیاس ادا نجات شاد؟» ^{۵۰} عیسی دَفیدو و صدای بلند کال اَشِکِه و جو اَشُد. ^{۵۱} م موگوا، پرده معبد از برا تا زیر دو تگه بو. زمی لرزی و سنگیا تِرک شُخه. ^{۵۲} گبریا هم واز اَبَدِت. بُری از آدایِ مَکَدَس که مُردستادت، زنده اَبَدِت ^{۵۳} و از گبریا دَر اُنَدِت، بعد از زنده اَبَدِه عیسی، اُ شهر مُکَدَس یعنی اورشلیم چِدِت و اُ خیلِیا ظاهر بُدِت. ^{۵۴} وختی م افسر رومنا و کِسی که مأمور نگهبونی از عیسی هادِت، زلزله و انفاکِی که اَفْتَه شُدی، تِرس شُن جو اَفْتَه و شُگت: «واکعا که انا پُیس خدا هاد.»

^{۵۵} بُری از زنیا هم آنکا هادِت که از دور چَش شوایکه. آنایا از منطکِه جلیل اَرْدُمبالِه عیسی اُنَدِستادت و اُ انا خدمت شوایکه. ^{۵۶} بین آن زنیا، مریم مَجْدَلِیَه، مریم نَنَه یَعکوب و یوسف، و نَنَه پُسی زیدی هم هادِت.

دفن عیسی

^{۵۷} موگِه شوم، یک مرد پولداری و اسم یوسف که مال شهر راقه هاد اَم، انا هم یکی از شاگردی عیسی هاد، ^{۵۸} یوسف حَدِ پِیلاُتس جو و از انا شِئِست که جسد عیسی شاد. پِیلاُتس هم فَرمو اَشُد که جَسدا شات. ^{۵۹} یوسف جَسد عیسی شاسِه و تی کَفَن کتوننِ پاکِی اَشپِیچی ^{۶۰} و تی مَکَبَرَه جدیدی، که آسی خوش تی صخره‌ای اَشکاَدِستاد اَشَنه، بعد یوسف سنگ گاتی لاح اَشُد و شُ جلوو دَهَنَه مَکَبَرَه نَه و جو. ^{۶۱} مریم مَجْدَلِیَه و آن مریم دِگِه، آنکا جلوو مَکَبَرَه اداستادت.

نگهبونی از مَکَبَرَه

^{۶۲} صباش، یعنی یک راز بعد از رازِ آماده بُدِ آسی عید پَسَخ، کاهنی گپ و

عالمی فرگه فریسی حد پیلٹس جمع آبدت ۱۳ و شگت: «گربان! مَنیادِ که آن حُکّه بازَا وَخْتی هَنو زنده هاد، شگت، ”ما بعد از سه راز زنده آدابام.“ ۱۴ پ فرمو هادِ که تا رازِ سوّم جلوو مَکَبَرَه نَگهبونی هاتِ، نِکو شاگردیاش اُچت و جَسدا بَدُزِت و اُ مردم بَگائِت که آنا از مُردِیا زنده آبدِ، که آگه اینا بیه، اِ کَلکِ آخراز کَلکِ اوّل بَتّه آبه.» ۱۵ پیلٹس جواب اُشد: «شما خوتو سربازی نَگهبون تَهه. اُچی و هرچی تاشابه نَگهبونی هاتی.» ۱۶ پ چِدِت و سَنگِ مَکَبَرَه‌وا مَهر و موم سُکِه و نَگهبونی آنکا شنه تا از مَکَبَرَه محافظت بَکِنِت.

۲۸

زنده آبدّه عیسی

۱ بعد از راز شنبه مَکَدَس یهودنیا، اولین رازِ هفته، صبح شَفکِ مریم مَجَدَلِیّه و آن مریم دِگه چِدِت که مَکَبَرَه‌وا بِنِت . ۲ یکدَفه زلزله گاتی اُم، چون یک فرشتَه خدائوند از آسیمو زیر اُم و م سَنگِ گاتا از جلوو مَکَبَرَه شُ لَرْد زاد و لی آنا شَسِت. ۳ شَکَلِ مِ فرشته‌وا چُن بَرکِ آسیمو بَلَلکِ شَکِه و جُمَش چُن برف، سفید هاد. ۴ وَخْتی نَگهبونیا اُ آنا شُدی از تِرس لَرزَه شُن جو اُفتَه و چُن مُردِیا بُدِت! ۵ ولی مِ فرشته‌وا شُ زِنیا گت: «مترسی! چون آدانام که اُزدم عیساپی هی که شُن صلیب که. ۶ آنا اِکا نی، چون هَموناکه اُشگت، زنده آبدِ! بِلگی و جی که جَسدُش شُنْدِستادا بِنی، ۷ بعد جُخو اُچی و اُ شاگردیاش بَگائی که ”آنا از مُردِیا زنده آبدِ و کِبَل از شما اُ منطکه جلیل اُچه و اُ آنا آنکا اِبنی.“ بِنی مِ شما گتِه!» ۸ پ زِنیا وَ تِرس و شادِن گاتی جُخو از مَکَبَرَه دَر اُنِدِت و شُنخیزِکِه تا اِ انفاکا اُ شاگردی عیسی خبر هاتِ. ۹ یکدَفه عیسی خود آنایا روبرو بو و اُشگت: «سلام!» زِنیا جلو اُنِدِت و اُ پئی عیسی اُفَتِدِت و اُ آنا پَرسِتِش شَکِه. ۱۰ مِ موگوا عیسی شُ آنایا گت: «مترسی! اُچی و اُ کاکِیام بَگائی که اُ جلیل اُچت. آنکا اُ ما اِبِنِت.»

گزارش نَگهبونیا

۱۱ موگه‌ای که زِنیا تی رَه هادِت، چَنتا از نَگهبونیا اُ شهر چِدِت و هَمَه اتفاکی که اُفَتِدِستاد، شُن کاهِنی گِب مَعبِد گت. ۱۲ بعد از اِکه کاهِنی گِب و شیخیا جمع آبدِت و اُمَرِیَه شُور شَکِه، بُری پول شُن سربازیا د، ۱۳ و شُن آنایا گت: «اُ

مردم بگائی که ”شاگردیاش موگه شو اُنْدیت و وَختی که اَمَا خَتِستادِم، جَسَدِ اَنَا شُدْزِی.“^{۱۴} و اگه اِ خبرا اُ گاش فَرموندار بَرَسِه، اَمَا خومو راضی شَکِنِم و نَاهِرِم اِیِی شِما مشکلی پیش بیاد.»^{۱۵} پَ نَگهبونیا پولا شُناسِه و گری که اَنایا شُکِستاد، اَنجوم شُد. اِکِصه وَا تا و اِراز بین یهودنیا هه.

مأموریت گات

^{۱۶} مِ موگوا یازده شاگرد عیسی اُ جلیل، اُ کاوی که عیسی شُ اَنایا گُتِستاد، چِدِت. ^{۱۷} اَنایا وَختی اُ عیسی شُدی، اُ اَنَا پرستش شُکِه. ولی بعضیا شُک شُکِه. ^{۱۸} عیسی اُمَ و شُ اَنایا گُت: «هَمَه گُدرت تِی اِسمو و لِی زِی اُ ما دَدَ بُد. ^{۱۹} پَ اُچی و اُ هَمَه ملتیا شاگرد بَکِنی، و اُ اَنایا و اِسم با، پُس و روح کدوس خدا غُسل تعمید هاتی ^{۲۰} و اُ اَنایا تعلیم هاتی تا هَمَه فَرمونی که مُ شِما دَدِ، اَنجوم هاتِت. بِنی ما همیشَه تا آخِر اِ دُنیه وَا خود شِما هام!»

